

1

WYTIŚ

DIEVUI IR TĖVYNEI

Published Monthly by

Knights of Lithuania

366 W. Broadway,

SO BOSTON 27, MASS.

Subscription: Yearly \$3.00

Single Copy 30c.

ANTANAS VAIČIULAITIS

EDITOR

1419 No. Main Ave., Scranton 8, Pa.

PHYLLIS GRENDAI

Assistant Editor

CONTRIBUTORS

Rev. Stan. Raila, Rev. J. C. Jutkevičius,
Stanley Balberis

KONNIE J. SAVICKUS, ESQ.

Legal Advisor

4532 N. Clifton Ave., Chicago, Ill.

ART DEPT.

Stanley Griganavičius

**Knights of Lithuania
Supreme Council
Officers 1947-1948**

REV. JOHN C. JUTKEVIČIUS

Spiritual Director

153 Sterling St., Worcester 4, Mass.

JOSEPH BOLEY

President

5 East 62nd St., New York, N. Y.

JOSEPH A. LOLA

1st Vice President

49 Grady Court, East Boston, Mass.

VINCENT ED PAVIS

2nd Vice President

1409 So. 51st Court, Cicero 50, Ill.

JEANNE KARPUS

Corresponding Sec'y.

410 Second St., Brooklyn, N. Y.

LOUISE R. TOTILAS

Financial Secretary

18 Montrose St., Worcester 4, Mass.

FRANK GUEDELIS

Treasurer

129 Rita St., Dayton 4, Ohio

REV. MODESTAS STEPAITIS, O.F.M.

Trustee

Mount St. Francis, Greene, Maine

ANDREW YUKNIS

Trustee

9207 So. Homan Ave.,
Evergreen Park 42, Ill.

RITUAL COMMITTEE

ANTHONY J. MAŽEIKA

3225 Stafford St., Pittsburgh, Pa.

PHYLLIS GRENDAI

366 W. Broadway, S. Boston 27, Mass.

ANTHONY J. YOUNG

35 Hunnewell Ave., Brighton 35, Mass.

All correspondence should positively reach the editorial offices by the 15th of the month of the coming issue. Correspondents may use pen names, but all correspondence must bear the signature and address of the writer. The editor assumes no obligation to return any material not solicited.

Entered as second class matter June 10, 1943 at the Post Office at Boston, Mass., under the Act of March 3, 1879.

Tremtinių Įsileidimas

Neseniai vienoje valstijoje maža mergaitė išėjo iš namų ir paklydo giriose. Jos pasigedo tėvai, kaimynai, visas miestelis, ir pagaliau apie jos pradingimą ir ieškojimą žinių ėmė duoti Amerikos laikraščiai. Ant kojų buvo sukelta visa apylinkė, spauda kasdien dėjo aprašymus apie mergaitės ieškojimą, ir net tolimose vietose žmonės susirūpinę klausinėjo: kažin ar ją suras?

Mergaitę po kelių dienų surado, vieną, nuklydusią į girių tankmę. Ji buvo išgelbėta nuo pražūties.

Nuostabu, kaip daug mažiau tie patys asmenys paiso, kada tikra pražūtis gresia milijonui žmonių. Gražu, kad dėl mažos mergytės buvo sujudinta visa bendruomenė. Bet ką galima pasakyti, kad po dvejų metų kalbos, svarstymų, pažadų, sukeltų vilčių atsakingieji šios šalies vyrai, Amerikos Kongresas, buvo taip lėti įsileisti tiems Europos tremtiniam, kurie neteko savo tėviškių, savo namų, artimųjų žmonių, turto ir kuriems ateitų neišvengiama mirtis, jeigu Europoje vėl kiltų sąmyšis ir naujos audros?..

Daug kas pripažino ir ragino, kad tremtiniam durys būtų anksčiau atvertos, kad jų gyvybės būtų išgelbėtos. Tai nekartą pabrėžė Amerikos prezidentas, valdžios nariai, įžymūs visuomenės atstovai, darbininkų vadai, įvairios kultūrinės grupės, laikraščiai. "The New York Times" vienu kartu per savaitę net kelis vedamuosius parašydavo už tremtinių įsileidimą.

Nežiūrint tų gražių pastangų, Amerikos Kongresas tremtiniam neparodė žmoniškumo. Atskiri nariai visomis jėgomis bandė praversti palankų įstatymą. Tos jų pastangos vis suduždavo. Tokia išdava nedarė jokios garbės kitiems kongreso atstovams ir tik pabrėžė, kad savanaudiškumas nustelbė kilnesnius siekimus, artimo meilę ir jo priglobimą.

Labiau nukentėję, tokių didelių išteklių neturį kraštai geriau suprato tremtinių troškimą įsikurti ten, kur jie būtų laikomi žmonėmis ir galėtų duoną pelnytis. Anglija, Kanada, Australija daugiau dėmesio atkreipė į tremtinius, nebuvo taip užkietėjusios juos priimti, nors kartais ir visai pirkliškais sumetimais. Antai, Kanada apvažiavo ir rinko iš tremtinių stovyklų geriausią darbo jėgą, sveikiausius vyrus.

Ir Amerikai reikia tos darbo jėgos. Kai kuriose srityse trūksta rankų, nes čia gimusieji ne visus darbus lygiai mėgsta. Tremtiniai bet kur dirbtų, kad tik jie jaustųsi saugūs ir galėtų kaip žmonės gyventi. Jie sutinka eiti ir į siuivyklas, ir į žemės ūkį, ir prie bet kurio kito darbo.

Keista darosi, kada pagalvoji. Kai kuriose valstijose šioje šalyje ūkiai lieka tušti, žemė guli neapdirbta, nes senieji gyventojai persikelia

į miestus, bet tuos tuščius plotus neįsileido gerų ūkininkų, kurie iš Lietuvos, Latvijos, Estijos ir kitų valstybių skursta tremtinių stovyklose.

Kai važiuoji per šią šalį, kartais per ištuštas mylias nerandi gyventojų. Tarpais ten tyrlaukiai, bet kitur išteklių vietos naujoms sodyboms, naujiems žmonėms, naujiems darbams ir naujam klestėjimui.

Šis tremtinių įsileidimas į Ameriką buvo viltęs užkerėtu ratu. Jau bemaž prieinama prie palankaus sprendimo, jau kalbama ir rašoma, kad kongresas priims įstatymą, — ir staiga vėl viskas nutyla. Kur nors aname rate, lyg voras, sėdėjo savanaudis ir pakirto gražiausius siekimus ir tūkstančių tremties našta velkančių žmonių viltis.

Bet čia yra ne grynai politikos reikalas. Tai žmoniškumo ir Amerikos tradicijos istorija. Toji humaniškumo tradicija šią šalį padarė gražią, tvirtą ir pastatė ją pirmoje tautų eilėje savo galybe. Nusigrėžus nuo tos tradicijos, gali pakrypti ir visa šalies ateitis.

Jau dveji metai daugel amerikiečių ir daugel tremtinių laukia, kad Kongresas nasielgtų pagal šio krašto tradiciją, pagal žmoniškumą ir pagal geresnės šio krašto ateities gaires. Žmonės laukia ir tikisi: gal šiandien Kongresas ims ir paskelbs tą gerą įstatymą.

Taip ėjo dienos ir mėnesiai. Iš tėviškių išvaryti žmonės tuo tarpu vargo, nuo nepriteklių sirgo, kentė dėl savo netikros padėties. Jie laukė geros žinios ir vis jos neišgirdo. Jų širdis buvo apkartus ir muliūdus, nes tas laukimas toks ilgas ir nepateisinamas.

Nun toji nustota viltis ir sugaištas laukimas atitaisomas. Pagaliau Amerikos Kongrese persvėrė idealistinė dvasia. Nors nelengvai, tremtiniam įsileisti įstatymas privedamas prie galo, ir didelis džiaugsmas suteikiamas tūkstančiams širdžių, kurioms pažadava pastogę, saugumas ir žmoniškumas.

Kaip seniau, taip ir šiandien Laisvės statula laukia priimti tas išvargusias, laisvės netekusias ir šviesesnių dienų ištroškusias minias.

R.

VYČIŲ HIMNAS

Nuženk, Galybė, iš Dangaus,
Sustiprink jauną Vyčių dvasią.
Mes už teisybę stosim drąsiai
Tėvynę ginti kuo marsiaus.
O plieno kardas,
O plieno kardas priešą draus,
O plieno kardas priešą draus.
Štai plevėsuoja vėliava,
Ką kalba jos žymė?
Ei, Vyčiai, gyvenam Tautai ir Bažnyčiai:
Mums viską davė Lietuva,
Vaduosim galva ją sava.
Ei, Vyčiai, gyvenam Tautai ir Bažnyčiai.

Jonas Kmitas

Iš Mano Atsiminimų

Taip Charles Dickens savo "Dviejų Miestų Patys prasčiausi laikai; tai buvo tikėjimo metai, tai buvo bedievybės laikas; tai šviesiausias laikotarpis, tai buvo tamsos gadynė; tai buvo vilčių pavasaris, tai buvo šiurpulinga žiema".

Taip Charles Dickens savo "Dviejų Miestų Pasakoj" apibūdino 1775 metus. Nuo to laiko iki Didžiosios revoliucijos dar turėjo praslinkti 14 metų, bet jos artėjimo reiškiniai jau kybojo ore. Laikai buvo neramūs ir kiek audringi. Kažko labai lūkuriuota ir kažko labai bijota. Vieniems tie metai siūlė daug vilčių, kitiems pranašavo daug nelaimių, — dėstis, kokiomis akimis į tai žiūrima. Dėl to ir Dickens rado ten tiek priešginybių.

Ir mano jaunystės metai kai kam galėjo atrodyti labai prasti, bet man jie buvo visai geri ir net žavingi, kaip ir bet kokiam normaliam jaunuoliui. Ar aš buvau normalus? Nejauku būtų prisipažinti, kad ne. Tad vengsiu to žodžio ir kitaip išsireikšiu: aš buvau kitoniškesnis. Vadina si, keistuolis? Ir tas žodis man nepatinka. Buvau kitoniškesnis, ir tiek. Gal gabesnis? To nesakyčiau. Buvo daug gabesnių už mane. Vadina si, vidurkinis? Ir to apibūdinimo neprisiimu. Tiesiog nesiduodas eiliniu matu matuojamas. Aha! tai nori būti nepaprastas, originalus? Vadin kite, kaip norite, bet aš nekaltas, kad gimiau kitoniškesnis. Kai kur pernelyg gabus, kai kur mažiau už jaunesnius suprantas. Vienišas, beveik laukinis, tylis ir staiga taip išsišokas, kad visi net krūptelia. Išėitų lyg ir keistuolis, bet ir prie eilinių keistuolių nepritampas.

Na, tiek to, koks aš buvau. Tai nesvarbu. Svarbu, ką jaučiau ir kiek mačiau. Jaučiau daug, labai daug. Mačiau taip pat daug.

Bet čia turiu apsidrausti. Žiūrėjau daug, bet mačiau ne per daugiausia, nes, bežiūrint, mintis kuo kitu buvo užimta ir kartais padarydavo savotiškų išvadų, ir nejučiomis visai praktiškų. Pavyzdžiui, man belankant pradžios mokyklą Marijampolėje, mokytojas Tomas Žičkauskas, nebepamenu jau už ką, įmetė mane į karcerį, ar mokyklos kalėjimą, kurs buvo ne kas kita, tik mažutėlis apie kamina užtvaras. Man ten besėdint, dūmai iš gretimios cerkvės įsiveržė pro kamina į mano belangę. Kadangi žinojau, kad mūsų mokykla tada nebuvo kūrenama, tai tuo jau padariau išvadą, kad ji užsidegė. Pajutęs, kad savisauga tai svarbiausias gyvenimo uždavinys, visa gerkle riktelėjau: "Gaisras" ir pradėjau kumščiomis mušti į belangės duris. Killo baisus sumišimas. Išbalęs kaip drobė, mokytojas pats paleido mane iš belangės. "Gaisro" priežastis greit paaiškėjo, bet mokytojas į kalėjimą ma-

Prel. Dr. K. URBONAVIČIUS - KMITAS,
Liet. Vyčių Garbės Narys

Jau praėjo su viršum penkiasdešimt metų, kai prelatas K. Urbonavičius — J. Kmitas stojo į spaudos darbą. Tai buvo seni laikai — ir nelengvi lietuvių tautai. Spauda buvo uždrausta, laisvė suvaržyta. Daug permairių įvyko pasaulyje per tą pusę šimtų metų. Ir per tokį ilgą laiką prel. K. Urbonavičius — J. Kmitas nesiliovė plūšęs lietuviškajai knygai ir laikraščiui, nesiliovė jiems dirbęs ir tarnavęs.

Senatvėj jis dar labiau įsikinkė į šį spaudos triūsą. Jis nuolat rašo "Darbininkui" ir kitiems laikraščiams. Ne per seniai išėjo stora jo apysaka "Vytis ir Ereliis", dabar jo rašomi "Partizanai" ir šiomis dienomis pasirodė stambi jo eilių knyga, pavadinta "Kvieslys į laisvę". Šis veikalas iš viso turi 350 pusl. Prel. K. Urbonavičius yra išvertęs keletą didesnių knygų — Dickenso, Mark Twaino.

Nežiūrint plataus darbo spaudoje, prel. K. Urbonavičius suspėjo veikti ir įvairiose organizacijose, o taip pat ir artimai sekti visuomeninį ir tarptautinį gyvenimą. Iš to atsirado nuolatiniai jo publicistikos straipsniai, kurių yra per keliolika metų tiek daug prirašęs.

Vytauto Didžiojo Universitetas Kaune, įvertindamas prel. K. Urbonavičiaus veiklą literatūroje, yra jam suteikęs garbės daktaro laipsnį. Bažnyčia, pabrėždama jo nuopelnus, pakėlė į prelatus.

"Vytis" džiaugiasi, matydama Prel. K. Urbonavičių — Kmitą savo bendradarbių tarpe. Taip pat džiaugiasi ir gėrisi jo darbštumu, uolumu ir tuo atsidėjimu, kuriuo jis dirba lietuvių spaudai ir gina tėvų žemę Lietuvą kovoje dėl jos laisvo rytojaus.

neš nebegražino: tur būt, manė, kad perdaug buvau išsigandęs ir jau pakankamai nubaustas. Bet mokyklos draugai galvojo, kad aš vien savo gudrumu iš karcerio ištrūkau, ir praminė mane "gudruoliu". Visai nenupelnyta garbė.

Kitą kartą "pono diedo" Česniavičiaus bendrabuty susirėmiau su stipresniu už save vaiku. Kritova ant lovos, bet taip išėjo, kad mano priešas užsigavo į lovos briauną ir susikruvino ausį. Gavau stipruolio vardą, ir vėl nevertai, nes buvau ne tiek stiprus, kiek vikrus.

Būta ir priešgynybių mano charakteri. Vyriausybės atžvilgiu buvau negarbingai bailus, bet užtai vienu vienas puldavau visą žydėliukų būrį. Nors jie minioje labai narsūs, bet nuo manęs bėgdavo. Tur būt, turėdavau labai ryžtingą išvaizdą. Jie mane pravardžiuodavo "Lapčium". Ar tai tik nebus koks keiksmazodis jų kalboje. Su suaugusiais žydais sugyvenau prieteliškai, nes prireikdavo ką nors nuo jų nusipirkti.

Iš viso tie "pragiedrulių" metai (1880-1890) turėjo savyje kažkokio paslaptingo žavingumo, gal dėl to, kad tai vos prasikalančios jaunystės metai, o vėl ir dėl to, kad ore lyg jusdavom tautinį lietuvių atgimimą. Ir ne vien ore. Mes, mokiniai, apčiuopiamai tai pajutom, nes buvo jau įvestos lietuvių kalbos pamokos. Tiesa, pradžios mokykloj jų dar neturėjom. Mokytojas Tomas Žičkauskas, nors pats buvo susipratęs ir veiklus lietuvių patriotas, aušrininkas, poetas (apie tai tik daug vėliau sužinojom), mokykloj elgėsi kaip tikras rusas, nes nė vieno žodžio lietuviškai nepratarėdavo. Tur būt, griežtai buvo uždrausta. Bet gimnazijoj jau susitikom su lietuvių kalba. Pamokų buvo labai mažai — kokia pora valandų per savaitę, ir buvo vartojamos rusiškos raidės, bet mes, kiek paūgėjęs berniukai, į politiką nesigilinom. Žinoma, nejauku, kad svetimos raidės, bet kalba buvo už visa ką brangesnė, ir troškome jos taisyklingai išmokti, nežiūrint, kokiu būdu ir kokia kaina. Ir atsidedę kalėme Kuršaičio gramatiką, Duonelaičio ir Petro Armino eilėraščius, Tatarės pasakėčias ir kitus anais metais pasirodančius kūrinius. Mažai jų tebuvo, bet džiaugėmės ir tuo, ką turėjom. Ypač buvo smagu deklamuoti Duonelaičio eilėraščiai, skambūs, suprantami ir apčiuopiamai plastingi, — kur kas sklandesni už lotynų heksametrus.

Ir mokytojai sugebėjo įdiegti lietuviškos dvasios. Tuomet Marijampolės gimnazijoj buvo trys susipratę lietuviai profesoriai: Kriaučiūnas, Staniškis ir Jesulaitis. Du pirmuoju — klasinių kalbų dėstytojais, trečiasis matematikas. Reikia pripažinti, kad puikus buvo matematikas, daug geresnis už rusą Bieliajevą. Jesulaitis daug nekalbėdavo. Keliais suspaustais sakiniiais taip aiškiai išrišdavo neįmanomai, rodos, susipainiojusį mazgą, kad ir sunkiausi uždaviniai visiems buvo aiškūs. Matematikos dėstymas nedavė Jesulaičiui progos susitikti su mokiniais lietuviškoj dir-

voj, bet visi žinojom, kad jis karštas patriotas. Už tai kiek vėliau neva su poaukščiu buvo iškeltas į Varšuvą.

Vincas Staniškis aktyviai už lietuvių neagituodavo, bet dėstydamas lotynų ir graikų kalbas, niekad neapleisdavo progos pabrėžti tų kalbų giminytės su lietuviškąja. Mokiniai labai atidžiai tų palyginimų klausėsi ir didžiavosi lietuvių kalbos senumu ir kilmingumu. Ir svetimtaučių mokiniams tai padarydavo gilaus įspūdžio.

Petras Kriaučiūnas buvo kur kas gyvesnis ir daug drąsiau lietuviškai nusiteikęs. Lotynų gramatikoj kai kurie išskirtiniai žodžiai buvo suėliuoti, kad geriau atmintin įstrigtų. Lietuviškai išvertus, tas eiliavimas maždaug šitaip skambėjo: daugelis žodžių su galūne "is" — masculini generis: panis, piscis, crinis, finis, ignis, lapis, pulvis, cinis etc. Būdavo, prieš dėstydamas tą išskirčių eilėraščių, Kriaučiūnas taip į mus prabyla: "Ponai! (tokius, atsiprašant, snargliukus jau ponais vadindavo — taip buvo priimta) — padainuosime tą išskirčių eilėraščių kariško lietuvių maršo gaida: "Tegul girios šlamšcia, ūžia". Bet dainuokite pianissimo, kad inspektorius neišgirstų". Ir pradeda: "Daugelis žodžių ant is, tra-ta-ta, tra-ta-ta! Masculini generis, tra-ta-ta! Panis, piscis, crinis, finis ir t.t." Ir visi mokiniai — lietuviai, žydėliukai, lenkučiai, ruseliai, vokiečiai — didžiausiu entuziazmu, tarsit lietuvišku trimitu trimituodami, dainuodavo tas lotynų kalbos išskirtis.

Tokio lietuvinimo vaisiai pasireikšdavo istorijos pamokose. Kai istorijos mokytojas rusas Petropavlovskis buvo atpasakojęs rusų su lietuviais susirėmimus senovėje, tai, dar nepasakius, kokios tų kautynių išėjo pasekmės, jau iš vietų pasigirdo balsų: "Žinoma, lietuviai nugalėjo". Petropavlovskis aštriai šyptelėjo: "Dar nežinoma. Aš to dar nepasakiau. Istorija tokia, kokia yra, o ne tokia, kokios jūs norite. Lietuviams ne taip jau sekėsi, kaip jūs manote". Balsai iš vietų: "O Algirdas prie Maskvos vartų!" — "Taip, jis ten buvo, bet Kremliaus nepaėmė". — "Dėl to, kad Maskva atsiprašė!" Petropavlovskis jau pradėjo karščiuotis ir ginčus griežtai nutraukė: "Nutilkite. Ne jūs čia dėstot istoriją, bet aš. Vis dėl to jūs užsikrėtę kažkokiu nepageidaujamu, nerusišku patriotizmu". — "Čia ne Rusija!" — kažkas riktelėjo. Petropavlovskis griebėsi plunksnos užsirašyti drąsuolio pavardės, bet draugai neišdavė.

Taip, mes buvom jau užsikrėtę lietuvišku patriotizmu, bet negudriai. Jaunieji karštuoliai dar nežinojo, kas tai yra diplomatinis susitūrėjimas, ir tuo pridirbo tiek žalos, kad vėliau gimnazijos vadovybė visus tris lietuvius profesorius pašalino: Jesulaitį ir Staniškį iškėlė į Lenkiją, Kriaučiūnas pats atsistatydino ir gavo teisėjo vietą Plokščiuose, ant Nemuno kranto.

Kad ir kiek užbėgsiu įvykiams už akių, bet

A. Vaičiulaitis

Paestumo Šventyklos

(Iš Italijos vaizdų)

Pavažiavus galą už Salerno, yra maža Paestumo stotis.

Vieną gegužės rytą, — buvo pirma Sekminių diena, — ten išlipau aplankyti senovės graikų šventyklų. Prieš pustrėčio tūkstančio metų šiose vietose buvo isikūrusi sibiarių gentis. Pagrindinė jų sodyba pradžioj susimetė prie Taranto įlankos ir išsistatė miestą, kuris garsėjo turtais, ištaiga ir lepumu. Juokais būdavo sakoma, kad tuos sibiarius išmušdavęs prakaitas, kai jie pamatydavo vergą skaldant malkas. Kažkuris tų lepūnų skundėsis: kiaurą naktį negalėjęs bluosto sudėti, nes vienas rožių lapelis, kuriais buvo išbarstyta lova, pusiau susilenkė ir spaudė šoną. Tas pirmykštis jų miestas ilgainiui buvo užpultas ir sugriautas. Anoj vietoj šiandien tik lėkščios lygumos teliko. Vienok sibiarių giminė turėjo savo kolonijų toliau pusiasalyje, ir Paestumas kaip tik buvo viena tų nausėdijų. Prieš daugel metų čia stovėjo miestas, ir knibždėjo žmonės. Juodi graikų laivai praplaukdavo jūra, kuri nūn tvylo vienų viena ir tuščia. Iš mėlynų aukštumų nusileisdavo graikų dievai ir viešėdavo tarp anų kolonų, kurios amžiai iš amžių, ramios ir didžios, žiūri į raibuliuojančius jūros vandenį ir naujų dienų tekėjimą.

neiškęsiu neatpasakojęs vieno su Kriaučiūnu atsitikimo, kurio pats buvau liudininkas. Buvo tai bene 1898 m. Plokščiuose per vienus atlaidus, kuriuose ir aš, jau Kaimelio vikaras, dalyvavau. Parėjęs iš bažnyčios pusryčių, klebonioj radau teisėją Kriaučiūną ir kitą nepažįstamą ponelį. Su Kriaučiūnu nuoširdžiai pasisveikinau, gi nepažįstamasis prisistatė kaip ponas Liutkievič, vietinio dvaro ekonomas. Kriaučiūnas neiškentė. — “Kam tamsta dalkai savo pavardę? Juk esi Liutkus, ne Liutkievič”. — “Ne, pone, aš esu pan Liutkievič”. Teisėjas net paraudo. — “Kad tamsta būtum bent kiek pauostęs senųjų laikų istorijos, tai žinotum, jog romėnų pavardės labai dažnai baigėsi “us”: Brutus, Caius, Romulus — lygiai kaip lietuvių: Butkus, Liutkus, Sutkus. Gi graikų pavardės dažnai baigdavosi “as”: Epaminondas, Pelopidas, Leonidas — panašiai kaip lietuvių: Bretkūnas, Ilgūnas, Kriaučiūnas ir t.t. Tamsta gal esi bajoras ar juo apsimeiti ir, lenkindamas savo pavardę, nori tą bajorystę pabrėžti, bet atsimink, kad dabar galioja ne kilnės, bet dvasios bajorystė”. Ir išdrožė ilgą pamokslą apie žmogaus dvasios kilnumą. Į tai ponas Liutkievič atsakė labai kukliu tylėjimu.

Toks tai buvo Petras Kriaučiūnas. Kilnus, bet deja, jau išnykstaš tipas.

Kita proga vėl grįšim į ankstesnes dienas.

Dabar šiose vietose — tylus, jaukus kaimas. Einant kelleliu, aplink galvą man dūzgia bitė, lygiai kaip tēviškės laukuose. Ant asilaičio susėdusiu, joja tėvas ir ūgtelėjusi dukra. Kai praėjęs žvilgteliu į raitelius, mergaitė numeria žemyn žvitrias akis, lyg manęs visai nebūtų mačiusi. Taip juodu keliauja, nuleidę kojas ant gyvulėlio šonų ir dar maišą persvėrę per jo mentes.

Toliau, žiūriu, ūkininkas aria daržą. Aš jam nusistebėjau, kodėl per Sekmines dirbąs. Jis tik gūžtelėjo pečiais ir sumurmėjo: “Ką bepadarysi...” Tiesą sakant, iš traukinio mačiau jų nevieną triūsiant laukuose.

Praėjęs aukštas, viršūnėje išsisakojusias pušis ir du kiparisėlius, kurie tylūs, sustingę liūdi šalia kelio, įžengiau į senųjų graikų miestavietę, kurioje liko šią sodybą juosusios sienos, plokštūs grindinio akmenys, romėnų amfiteatras ir trys šventyklos. Jos, darnios ir orios, stovi kaimo gamtoje, nuošallume ir idilėje. Toje kaimietiškoje gamtoje girdėti gaidžiai giedant, čirškia žvirbliai. Viršum galvos sklendžia ir sukrykščia vanagas. Aš pažiūriu į jį; saulėje žvilga jo sparnų kraštai. Ore skraido plaštakės ir leidžias ant stiebų pasisūpuoti.

Toliau, į jūros pusę, mūkia karvės. Jos mažos, ilgais gaurais ir aštriais ragais, — argi tokius “kreivaragius, kumpakojus” jaučius Homeras būtų dainavęs?

Ant Neptūno šventyklos, kuri po Atėnų ir Agrigento yra geriausiai išsilaikiusi, tupi du varnai. Jie visai nekruta, lyg koki užkerėti pasakų juodvarniai, kurie sergėtų įėjimą į šią senovinės aukos ir tylaus grožio vietą.

Perbrides per šiurkščią, aukštą žolę, vidudienio saulei šviečiant, įžengiau ir sustojau ant tų šventų akmenų. Nuo seniai ilgėjau šių tobulų kolonų — nuo tų dienų, kai pirmą sykį atverčiau “Odisėjos” lapus. Nekartą jų balsas šaukė mane — saulėtąs, pilnas, tolimas ir nenurimsiantis.

Štai jos, vienos ir didžios, tos senovinės kolonos. Kaip kokia darni melodija, viena po kitos, tvirtos ir gražios, jos kyla aukštyn ir savo viršūnėmis remia sunkius akmenų luitus. Jos, tiesios ir ramios, stovi dienai ir nakčiai, saulei ir vėjams, žmonėms ir amžiams, atsigrėžusios į jūrą ir į mėlynus, tolyje miglotus kalnus. Jos pagelto nuo praeinančių metų ir vietomis lyg iškorijo. Kai prisilyti, jų paviršius švelnus, tartum jį su neužmirštama meile būtų nuglostę mirusieji dievai ir vėjų pūtimas. Dulkės apnešė kolonų viršų, ir ten želia žolių kuokšteliai. Dar aukščiau, ant akmens luitų, šen ten šaknis suleido smulkūs krūmeliai. Aure, pačiame kraige, kurio akmenyse ištrupėjo švarpla, ant laibo stiebelio žydi raudonas žiedas, prasisiekęs į žydrą dangų ir lengvus vėjus. O žemai kvepia baltieji dobiliukai, iš kurių bitės renka medų ir dūzgia šioje kaimo idilėje. Iš plyšių išlindę, ant plokščių

Members of C-133, Los Angeles, California, (Sitting): Helen Varkalis, George Radauskas, Rev. J. Kucinskas, pastor, Joseph Peters, president, Rev. John Tamulis, spiritual advisor, Frank Gilbert, Richard Mason and Stella Birbal. (2nd Row): Petras Kupraitis, Mrs. Bernice Stark, Adele Kucinskas, Mrs. N. Radauskas, L. Jocius, R. Remdzus, Audrey Klimas, Petrauskas, B. Na-

ginis, Lucille Gilbert. (Back Row): P. Baltranas, Stella Simkus, Anthony F. Skirius, Jonas Petrauskas and Mr. Johnson.

Under the diligent leadership of its new president, Atty. Joseph C. Peters (former editor of VYTIS), Council 133 has shown definite progress in the organization since the beginning of the year.

grindinio akmenų šildosi ar šmurkščioja driežai. Prisiskabę smilgų ir pasidarę kilpas, vaikai tyko prie tų driežų, kurių papilvė suboluoja ore, kai juos pagauna ir užsmaugia.

Aplinkui tylu, ir kuosos tupi visai nejudėdamos. Tenai žydi gėlės, ir raudonuoja rožių alėja.

Aš klausausi ir girdžiu balsą — didų ir gražų, šviesos, kūrybos ilgesio ir amžių rimties pilną.

Taurios, viena po kitos sustojusios, ramiu amžių balsu dainuoja kolonos:

“Mes esame dievų ir žmonių dukros. Mus sukūrė pirmapradis troškimas, pirmykštė šviesa ir grynoji mintis.

“Gimėme genijaus valia ir jo džiaugsmu. Galingų rankų buvome iškeltos į erdvę, ir jos tuštumą, kurioje nieko nebuvo, išpuošėme grožiu.

“Mes esame mintis, daina ir šokio žaismas. Darnios ir orios, savo bežadėje rimtyje mes dainuojame ir žaidžiame, o mums pritaria tamsių naktų vėjai ir marių ošimas.

“Ant mūsų krenta pirmutiniai saulės spinduliai, ir naujų dienų aušimą sveikiname šviesos giesme.

“Mūsų šešėlyje susirenka mirusieji dievai, ir liūdnei groja jų vamzdis.

“Ant mūsų švento akmens aukos maldai susieina išnykusieji žmonės.

“Jie, dievai ir žmonės, vėl nueina. Bet mes pasilieiname ir išstveriamo. Mumyse atskamba naujo kūrėjo žingsniai.

“Šioje žydroje erdvėje, mus pagimdžiusioje mintyje ir sieloje — mes esam amžinos”.

Tokia yra šventųjų senovės kolonų daina.

Fondas “Naujajai Aušrai” platinti

“Naujoji Aušra” gauna daug laiškų iš įvairiuose užjūrio kraštuose gyvenančių lietuvių, ypatingai iš Vokietijos ir Austrijos. Visi jie labai prašo siuntinėti jiems kultūros žurnalą “N. Aušra”. Suprantama, “Naujoji Aušra” labai norėtų lankytis į ją besikreipiančius, bet jos lėšos yra labai ribotos. Veltui siuntinėti nėra įmanoma.

Dėl to “Naujoji Aušra” maloniai kreipiasi į brolius amerikiečius, prašydama užprenumeruoti ją užjūrio broliams. Tam tikslui yra suorganizuotas “N. Aušrai” platinti fondas, iš kurio lėšų bus siuntinėjamas žurnalas į Vokietiją ir Austriją.

Aukus siuskite šiuo adresu: “Naujoji Aušra” 10729 So. State Street, Chicago 28, Ill.

APŽVALGA

Mirė kompozitorius Juozas Gruodis

Iš Lietuvos atėjo žinia, kad tenai mirė Juozas Gruodis, vienas žymiausių lietuvių kompozitorių. Ne viena jo daina dažnai nuskauba ir Amerikoje per lietuvių koncertus.

Juozas Gruodis buvo gimęs 1884 metais Antazavos parapijoje, Zarasų apskrityje. Anksti, vos ketverių metų vaikas, jis jau ėmė mokytis muzikos, bet tik atsitiktinai. Pastoviai muzikos mokytis pradėjo vėliau, Rokiškyje, paskui Maskvoje. 1920 metais jis grįžo į Lietuvą ir netrukus išvyko į Leipzigą muzikos mokslų baigti. Po to jis trejus metus dirigavo operai Kaune, buvo paskirtas konservatorijos direktorium ir išleido nemaža gabių mokinių.

Apie J. Gruodžio kūrybą ir veiklą muzikas J. Žilevičius taip rašo: "Velionis buvo vienas žymiųjų kompozitorių, kuris naujoviškoje formoje parašė nemaža kūrinių. Ypatinai jis mėgo solo su fortepionu ir jų daug prirašė. Dainininkai mėgo "Aguonėles", "Visur Tyla", "Burtus"; chorui populiarios yra "Tėve mūsų", "Žvejai" ir eilė kūrinių; baletas "Kastytis ir Juratė" buvo Valstybiniam Teatru Kaune ne kartą statytas; nemažai parašė ir išleido fortepionui mažesnių ir didesnių kūrinių; turėjo gero pasisekimo jo simfoniniai kūriniai ir kameriniai (sonatos smuikui su pianu, čelo su pianu, pianui).

"Jo kūryba buvo kiek Čaikovskio įtakoje su priemaiša impresionizmo ir ekspresionizmo, nors šiaip bendra nuotaika yra romantiška. Neteko matyti jo vėlesnių kūrinių, sunku pasakyti, kokion pusėn pasuko.

"Jis yra vienas tų, kuris po Čiurlionies instrumentalinės muzikos tęsė toje srityje pradėtą darbą toliau, dar plačiau išplėsdamas.

"J. Gruodžio asmeny lietuvių tauta neteko vieno žymiųjų kompozitorių. Nors jis mirė, bet jo kūryba bus gyva."

Laukiam lietuvių vienybės

Jau prieš kelerius metus buvo pareikštas ir lietuvių vėliau nekartą paantrintas šisai noras: visi lietuviai, kuriems brangi Lietuvos laisvė ir kurie dėl tos laisvės kovoja, turi eiti išvien Amerikoje.

Stambiausias lietuvių junginys šioje šalyje yra Amerikos Lietuvių Taryba. Už jos yra pasilikę tautininkai ar jiems artimos grupės. Lietuviškoji visuomenė buvo pareiškusi savo valią, kad Taryba rastų kelią sykiu dirbti su visais Lietuvos laisvės rėmėjais.

Nežiūrint to, ligi šiolei ta vienybė nesudaryta. Ir tai tik dėl kelių asmenų užsispyrimo: yra dar tokių, kurie per savo partiją negali prieiti

prie bendro darbo Lietuvos laisvės labui. Tie asmenys turėtų suprasti, kad Lietuva ir jos laisvės kova yra aukščiau jų partijos.

Vienybė turi būti įvykdyta ir Lietuvos laisvės byla varoma išvien.

Kun. Kazimiero Jauniaus mirties sukaktis

Prieš keturiasdešimt metų mirė kun. K. Jaunius.

Jis buvo gimęs 1849 metais ir pasižymėjo kaip stiprus kalbų mokslo žinovas. Tačiau jo mokslo raštų, galima sakyti, kaip nėra: jis nemėgo rašyti. Savo žinojimą jis perduodavo gyvu žodžiu ir taip turėjo žymios įtakos naujiems kalbininkams.

Kun. K. Jauniaus nemaža kalbinių žinių yra užrašęs prof. K. Būga, jo mokinys, išaugęs į žymiausią šios srities autoritetą Lietuvoje.

K. Jaunius dažnai minimas, kaip kalbos mokslų grindėjas Lietuvoje. Kiek anksčiau prieš jį šioje srityje reikėsi vyskupas Antanas Baranauskas.

Churchillio atsiminimai

Churchillio atsiminimai, kurie taip plačiai garsinami ir apie kuriuos taip daug kalbama, yra įdomūs nesenu laikų liudijimai.

Tačiau juose Churchillis nevisur reiškiasi deramam moraliniam aukštume. Jis mano, kad prieš karą anglams būtų geriau buvę sutikti su rusais, užleisti jiems Vilnių, Lvovą ir ko jie daugiau prašė, tuo būdu Staliną turint savo pusėje. Anuometinis Anglijos ministeris pirmininkas Chamberlainas su tomis nuolaidomis nesutiko. Kiekvienam nesunku suprasti, kad teisybė stovi Chamberlaino, ne Churchillio pusėje, kuris per greitas svetimu turtu prekiauti. Gaila, kad didelis žmogus neturi didelių moralinių principų, o viską mątuoja tik savo kaile.

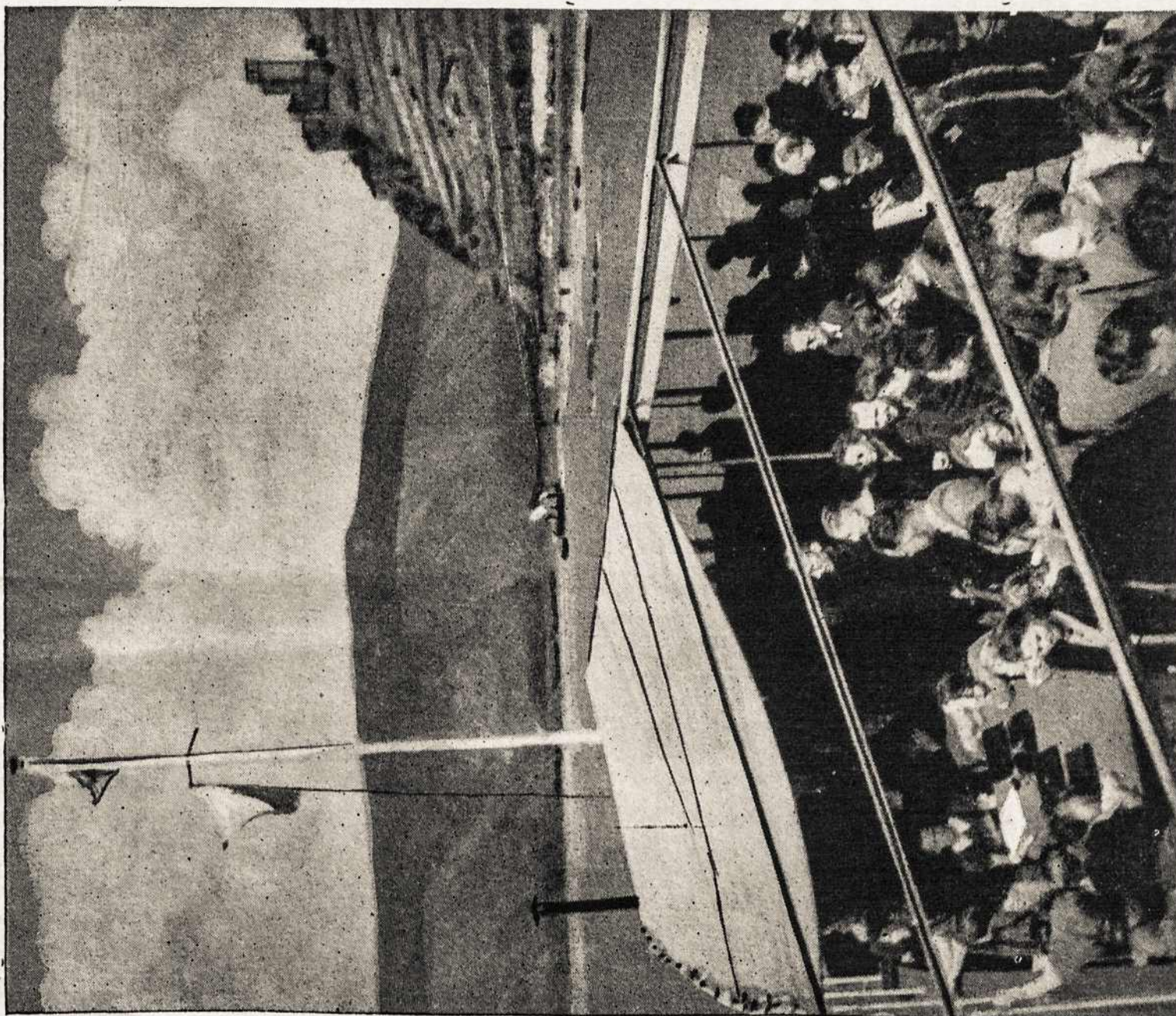
Tai Churchillis parodė ir vėliau, būdamas ministru pirmininku. Jis Stalinui išdavė Lenkiją ir savo nuolaidomis paruošė kelią dabartinei padėčiai.

Nors atsiminimuose jis palankiai mini Lietuvą ir kitas Baltijos šalis, bet savo laiku jis prisipažino tas žemes užleides Rusijai, žinoma, ir visam bolševikiniam terorui. Tai nei jam, nei jo politikai jokios garbės nesudaro. Tą savo ydą, matyti, jaučia ir pats Churchillis, nes vietomis jo atsiminimai sudaro įvykdytų veiksmų teisinimą ar gynimą. Niekados nereikėtų ginti taurios bylos, ir tas pasitaikęs teisinimas tik rodo, kad Churchillis ne visur ėjo tiesos ir sąžinės keliu. Jis moka ašaras lieti dėl Anglijos, kai tuo tarpu pats mėtė kitas tautas į pražūties nasrus.

jinti Kristuje", atkingai gynė savo tėvų žemę, priešindamasi rusų komunistinei doktrinai ir volkiškųjų nacių rasinei neapykantai. Nė didelėje Lietuvoje ryškiai kovėsi gyva krikščionybės dvasia, kuriai atstovavo idealistinis Lietuvos jaunimas, prieš komunizmo bei nacizmo formoje besireiškiančią antikrikščioniškąją veiklą, stiprių tankų ir milžiniškų patrankų remiamą. Ši nelygi kova iš Lietuvos idealistų pareikalavo daug aukų. Bet teisingai sakoma, kad tos idėjos miršta, dėl kurių niekas nemiršta.

Jūsų, Vyčiai, parama Lietuvos jaunimui, kuris daug sunkumų ir pavojų pakėlė ir dabar pusbadžiu gyvena Vokietijoje, ilgai primins mums, kad mūsų Broliai ir Sesės Vyčiai Amerikoje yra jautrūs lietuvių išlaikymo reikalui. Tas dar glaudžiau jungs mus visus į nuoširdžią solidariją lietuvišką šeimą.

Nuoširdus ačiū! A. Damušis,
Gegužės 15, 1948 Ateit. Federacijos pirmininkas Cleveland, O.

At-kai plaukia gražiuoju - palociais nusagstytu Reinu į savo konferenciją.
V. Anykščio nuotr.

ATEITININKŲ LAIŠKAS VYČIAMS

Brangieji Vyčiai-Vytės.

Studentų Ateitininkų S-gos pirmininkas J. Pikūnas keliais atvejais prašė mane padėkoti Jums už tą brangią paramą, kurią Jūs parodėt, pasiūsdami siuntinėlių studentams lietuviams Vokietijoje.

Lietuviškoji moksleivija, savo obalsiu pasirinkusi "Viską atnau-

SILUETAI. (At-kų Fed. vadas prof. Damušis ir stud. At-kų Dvasios vadas kun. Pikturna).
V. Anykščio nuotr.

Antanas Vaičiulaitis

Kaprio Saloj

Dainuodami plaukėme į Kaprio salą, kuri pamažėle kilo iš vandenu. Graudi ir laki, toji daina skambėjo mėlynam dangui, mėlynai jūrai ir smarkiam vėjui, o jos žodžiai pasakojo apie jaunus vyrus, kurie paliko gimtą Agrigento miestą, marių plotais toli išklydo, ir štai dabar tik pakrypę kryžiai liūdi prie jų kapų nežinia kur pasaulio kraštuos. Daug jų išvyko, šaunių vyrų, ir tik trys grįžo į savo šalį ir į savo miestą.

Ant laivo blīkties daina plėšėsi iš keleivių krūtinių — stipri, pilna ir skaudi. Tie žodžiai, greiti ir liūdni, lėkė į vėjus, į dangaus ir marių mėlynumą, kai iš vandenu vis didesnė augo pasakų ir ilgesio sala, Isola di Capri, kurios pakraščiuose žalioje pievoje susėdusios, kadaise sirenos dainavo praplaukiančiam Odisėjui. Vietoj žalios vejės dabar buvo ten matyti statūs krantai, viršūnės, namai ir nameliai, — ir toks švelnus, bemaž lytėte palytintas žydrumas, pridengęs tas uolas, pakriaušius ir vandenu skaulajamus pakraščius.

Išlipęs į krantą, apsižvalgiau ir palengvėjusia širdimi atsidusau: ne, sala nebuvo nušliaužiota ir nuslidinta nuo daugio kojų, kaip vienas žmogus man buvo tvirtinęs. Ji išlaikė savo pirmykštį grubumą ir šiurkštumą, ir tūkstančius žavesių. Kur tik pasisuksi, visur įvairu, gražu, saulėta ir pilna varšų. Godžiu vėšlumu skleidžiasi ir kvepia žiedai, aplipę mūrus, sienas, ar susimetę tarp uolų ir akmenų. Nuo staigių pakriaušių, vietomis be jokio nuožulnumo krintančių tiesiog ligi jūros vandenu iš svaigios aukštumos, gali stebėti besiplakančias bangas, balzganą įlanką ir švelniai horizonte įsibrėžusį žemės ruožą — ten, kur žydi Sorento sodai ar saulėje ilsisi Amalfio miestas. Vos pakopus į kalną, yra Castiglionės pilies griuvėsiai, dideli apirę mūrai, po kuriuos vienu vienas vaikščiojau ir kurių sienose įrašiau Maironio žodžius savo tolimai šaliai, tada jau taip arti stovėjusiai prie katastrofos krašto, prie kraujo ir naikinimo: “Apsaugok, Aukščiausias, tą mylimą šalį”. Yra ten gatvės, viršuj apvestos arkomis, kurios kaip laiptai eina aukštyn ir aukštyn, kol atsiduri kitame salos šone, iškyšulyje — ir štai vėl prieš tave atsiveria begaliniai marių plotai, o arčiau prie šių staigių pakriūčių, už tų baltų žiedų, iš jūros stūkso trys milžiniški, rūstūs ir šiurkštūs akmenų bokštai. Tai Faraglionių uolos, nuogos ir galingos, tokios gražios savo laukiniam atšiaurume ir nuošalume. Kitu keliu, tarp mūrinių tvorų ir nedidelių namelių eidamas, pasieksi imperatoriaus Tiberijaus vilos griuvėsius ir netoliese jų rasi Tiberijaus šuolį — bemaž trijų šimtų metrų kritimą nuo uolos, kuri tiesiog sminga į jūrą. Kai pažiūri nuo uolos krašto, stačiai po tavo pėda svaigioje

gelmėje plakasi vanduo, ir jei nuslystum, gal, niekur neatsimušęs, ten žemai panirtum, o gal, pataikęs, suežėtum į tas aštrias pakriūčių atčiaižas. Pasakojama, kad imperatorius Tiberijus į šią prarają mėtydavęs savo aukas. Yra ten dar Mėlynoji, Žalioji ir kitokių grotų, kurių nė nespėjau pamatyti, ir yra ten amžinas žydėjimas ir amžina vasara, ir ramūs asilaičiai, ir ant Solaro kalno keturi berniukai, ganę vienu vieną avi.

Mes tuos vaikus sutikom, kai vaikščiojom vienu romėnu. Už Solaro kalno sėdėjom ant aukšto kranto ir ilgai stebėjome tuos ramius, į nežinomas tolumias raibuliuojančius ir žėrinčius vandenis. Paskui, kopdami atgal, pačioje kalno viršūnėje susitikom tuos berniukus. Pasirišę už virvės, jie vedėsi balta, garbiniuotą avelę, basi, saulės nudegti, vienas su balta berete, kiti du trumpai nukirpti ir paskutinysis — jau gerą pusmetį žirklių nematęs prie savo čiupros. Ant tako, prie kurio augo reta, šiurkšti žolė ir žėlė keletas krūmokšnių, jie sustojo mūsų praleisti. Už jų baltavo Kaprio miestas, o čia, klusniai galvą nuleidusi, laukė avelė ir keturi berniukai. Paprašyti nutraukiami, jie tuoj susismelkė apie savo kaiminę — pirmiausia kepurėtasis, paskui abu nukirptieji ir galop gauruotasis. Šisai rankomis įsirišė į avies sruogas, kitas apsiraitojo virvę aplink ranką ir iš visos širdies nusišypsavo, trečias išžiūrėjo į žebraburnės galvą ir ketvirtas — į mane. Ir štai jų paveikslas, keturių Kaprio vaikų ant Solaro kalno, — su ta avelė, su aštriais akmenukais ant tako, su šiurkščia žole ir su baltu miestu gelmėje.

Paklausus, kam nuotrauką atsiųsti, berniukas su virve ant rankos guviai atsakė: “Gennaro Piccirello”. Ir dar pažymėjo gyvenęs Anakaprio mieste. Kad nebūtų klaidos, jis dar paantrino gyvai: “Piccirello, Gennaro”.

Paskui mes palikome juos kalno viršūnėje, beganančius tą vienu vieną avelę, — palikome saulei, marioms ir švelniems vėjams.

Grįždami aplankėme San Michelės vilą, balta, tylią, uždara, lyg joje nieko nebūtų. Pastovėjome, pasižiūrėjome į tas grotas ant apatinių langų, į žiedus netoli durų — ir palikome šį garsų namą tame tyliame vienišume ir užsiskleidime.

Tos dienos susitikimai tačiau dar nebuvo baigti. Leidomės žemyn į Kaprio miesto pusę. Romėnas man pasakojo paskutines žinias iš Amžinojo Miesto: fašistai pradėjo persekioti “Osservatore Romano”, daužė jo skaitytojus ir patį laikraštį degino gatvėse. Mat, romėnai jį labai skaitė, rasdami tikrų žinių apie visus frontus. Tada tai priešais mus iš pasisukimo išlindo gan keista žmogysta; pasišiaušęs, lyg šernas, paraudusiomis akimis ir nevisai tvarkingais drabužiais vyras, jaunas, kresnas, tvirto sudėjimo. Po pažaste jis nešėsi didelį butelį. Romėnas supažindino mane: tai buvo kunigaikštis, iš garsios Neapolio giminės, kurios vardą vėliau pats

knygose radau ir pasitikrinau. Nūnai kunigaikštis, nevisai smagus, lipo į Anakaprij ir, paklaustas, išaiškino, kad tame didelime butelyje ne vynos, o vanduo iš pačių tyrųjų šaltinių — viso kito jam vakar buvę per daug, ir šią valandą jis negalėtų džiaugtis savo vargše galvele. Jis, garsios Neapolio kunigaikščių giminės atžala, atsiveikino su mumis ir, po pažaste skalanduodamas vandenį, įsitraukęs į kuprą ir pasišiausęs nugūrinio savo keliu.

Mes grįžome namo.

Nakčia lijo. Tame rytmetyje po lietaus sala kvepėte kvepėjo nuo gėlių, nuo tūkstantinio baltų, geltonų, raudonų ir kitokios varsos žiedų klestėjimo. Visa šioji sala žydėjo ir kvepėjo — taip tirštai, sočiai ir pilnai, kad su kiekvienu alsavimu, kaip kokį gėrimą, traukei tuos sumišusius kvapus, bemaž duste dusai nuo jų gausumo, veržimosi ir visur esančios malonės. Ant sienų, ant mūrų ir tvorų, viršum galvų karojo rasotos šalkos ir žiedai — glicinijos, rožės ir visokios kitokios gėlės, lyginai taip, kaip tie tradiciniai dailininkai nutapo šios žiedų ir kvepėjimo sklidinos salos paveiksluose.

To sotaus kvepėjimo siaučiamas, išėjau į laukus. Pamates kelią, per šlaitus, akmenis, pakriaušes ir krūmokšnius nusileidau ligi Natūraliosios Arkos, kurią, kaip galingą lanką gamta iškėlė mėlynoje erdvėje, išgraužusi ir atlaužusi iš anos uolos. Vaikščiodamas tos didžiulės arkos, to aukštai į dangų iškelto susklytumo papėdėje, stebėjau, kiek įvairumo, išradingumo, grožybės ir nuostabumo gamta sudėjo į šią mažą salą, tarp jūros vandenų skirdama ją saulei, vasaros žydėjimui, spalvoms ir tokiam gaiviam, veržte besiveržiančiam kvapumui, lyg tai būtų pačios jaunystės širdies, jos trykštančio gyvumo ir dosnumo išsiskleidimas ir visa mylinti daina.

Tos spalvos ir tas drėgnas ano rytmečio kvepėjimas nedingsta ir nemažta: tuo pačiu vaiskumu ir tuo pačiu pilnumu bei malone jie padvelkia su gaiviais pavasario vėjais ir metai iš metų išsineria iš Viduržemio jūros tolumų, žiedas po žiedo, varsa po varsos ir atminimas po atminimo.

Iš Vydūno minčių

Tautoj aš būsiu Tavo kanklės.

Žmogus iš lengvo tepriauga tautai.

Ieškok veikimo, ne pasimėgimo.

Duok man tautos išgirsti aidą —
Ir susirasti savo balsą,
Kurs čia skambėjo amžiuose!

O trokštu didėti, gyventi be saiko, be gallo!

Dažniausiai žmonės jaučiasi tik tada praskaltę, kada jie kitų kaltinami.

SUSANNE P. SHALLNA

Pres. Massachusetts Federation of Business and Professional Women's Clubs

One hundred years ago in Seneca Falls, New York, the first women's rights convention was held. On May 22-23, 1948, at the New Ocean House, Swampscott, Mass., the Massachusetts Federation of Business and Professional Women's Clubs, with branches in the various cities and towns of the Commonwealth held their convention. This organization is affiliated with the National and International Federation of Business & Professional Women's Clubs which will hold their convention at Fort Worth, Texas, from July 4-10, 1948.

It is quite significant that the president of the Massachusetts Federation of Business and Professional Women's Clubs is a Lithuanian American, Attorney Susanne P. Shallna. In consequence of Mrs. Shallna's efforts and invitation the Boston Lithuanian Dancing Group under the leadership of Mrs. Ona Ivaska were on the program demonstrating the Lithuanian art and folk dancing before those American women leaders in their respective communities. In announcing the various dance numbers, Mrs. Shallna described the relationship of the dance movements to the art, folklore and history of the Lithuanian nation.

Mrs. Shallna, who is the wife of the Honorary of the Board of Review of the Mass. Division of Consul of Lithuania in Boston, is also a member Employment Security.

O žeme, vynu taure! Kas tave paguostų,
Jei meilė neliepsnotų ant jaunystės skruostų.
Faustas Kirša.

A.L.R.K.S.A. 56-TO SEIMO RENGIMO KOMISIJA

Pirmoje eilėje iš kairės į dešinę sėdi: Br. Kudirka, Olimpiados pirm.; A. Neviera, vice pirm.; adv. J. Grigalius, ko-pirm.; kleb. kun. Pr. Virmauskis, dv. vadas; Dr. P. Jakmauh, patarėjas; kun. Pr. M. Juras, Kunigų Vienybės ir L.D.S. pirm.; Pr. Razvadauskas, ko-pirm.

Antroji eilė: P. Averka; Dr. J. Seymour — dr. kvotėjas; V. Gurka; G. Razvadauskienė; A. Peldžius, "Darbininko" adm.; O. Ivaškienė, Festivalo vedėja; O. Petrušytė; J. Burdulytė; F. Grendal, rašt.; J. Kasperas.

Trečioji eilė: J. Glineckis, išd.; A. Ivaška, publikacijos vedėjas; V. Kudirka, A. F. Kneižys, "Darbininko" redaktorius ir Spaudos Komisijos pirm.; L. R. Smelstorius, Olimpiados Sporto direktorius; adv. A. Young; L. Dru-

sinskas, rašt.; M. Venis; St. Griganavičius, išd.; M. Kilmoniūtė ir S. Averkienė.

Seimas prasidės birželio 27 d., šv. Petro lietuvių bažnyčioje, 10 val. ryte iškilmingomis mišiomis. Pamokslą pasakys Vyskupas John J. Wright, D. D. Tą pačią dieną, po pietų Romuvos parke, Brocktone bus Sporto Olimpiada ir išvažiavimas.

Birželio 28 d., 7:30 val. vakare, Municipal Buildinge, muzikos, dainų ir šokių Festivalas.

Birželio 29 d., 7:30, Hotel Statler, iškilmingas Seiminis bankietas, kur kalbės Bostono Arkivyskupas Richard J. Cushing, D. D., kong. John W. McCormack, Apdraudos Komisionierius Harrington ir mūsų išeivijos vadai.

Seimo sesijos bus Statler Hotel. Baigsis liepos 1 d.

atsirado Kaune, o tai buvo F. Kraučiuonas ir Talzūnas. Lietuvos sporto sluoksniuose susidomėjimas buvo didžiausias, tačiau šį įvykį nutarta buvo nereklamuoti.

Didžioji pergalė Rygoje. — Lietuviai

— Europos meisteris

Atvykusieji nedelsdami ėmėsi darbo, ir po poros mėnesių buvo bandymas prieš išvykstant į Rygą — į Europos krepšinio pirmenybes. Visa spauda pripažino, kad mūsų krepšininkai yra padarę nepaprastą pažangą ir puoselėjo slaptas viltis, gal Rygoj pasiseks... Ir pasisekė. Kaunas išgirdęs apie pergalę virto tarsi džiaugsmo švente. Žmonės siuntė sveikinimo telegramas, kurių vieną originaliausių mūsų krepšininkams susta-

tė Kauno studentai ateitininkai. Ji ir Amerikos spaudoje, rodos, "Drauge," buvo išspausdinta. Tai buvo ištisas eilėraštis, dabar Sibire esančio Jono Senausko kūrinys. Šio jubiliejaus proga jį tektų perpausdinti, tik, deja, po ranka aš jo neturiu.

Vėliau mūsų krepšinininkų sutikimas Kaune! Tikrai niekas kitas nebuvo, taip iškilmingai sutiktas, nebent tik Vilniaus krašto lietuviai, atvykę į pirmąją Tautinę Lietuvos olimpiadą, galėjo didžiuotis lygiu sutikimu. Beveik visas Kaunas suguzėjo į stotį.

Ši Rygos pergalė ir buvo tas akstinas, kurio nulėmė Lietuvos krepšinio pažangą. Nuo to laiko krepšinis tapo tautiniu lietuvių žaidimu. 1939 m. Lietuvos pergalė Kaune ir antru kartu iš eilės

iškovojava. Gavus Europos meisterio titulą jau nieko nestebino, nors entuziazmas nė kiek nesumažėjo.

Naujos jėgos

Toliau Lietuvos krepšinis gyveno jau pripažinto piliečio gyvenimu. Sutikti nepasisekimai nė kiek jo garbės ar populiarumo nemažino. Lietuvoje pastoviai dirbdami Amer. lietuviai Kriaučiūnas, Ruzgis, Jurgėla, Lubinas, Budriūnas ir kiti, suspėjo išauginti tūkstančius krepšinio mėgėjų, kurie ir šandie stebina ir drebina Europos krepšinio pasaulį.

Tik kaip liūdna, kad tie puikūs krepšinininkai neturi progos bandyti savo jėgų su sau lygiais varžovais. Lieka gyventi tik senais prisiminimais ir geresnių laikų viltimi.

Tolimesni žaidimai

Po Europos krepšinio pergalės 1937 Rygoje Lietuvos krepšinininkai patyrė ir nepasisekimų.

Su Prancūzija Paryžiuje pralaimėta 25:18 ir Kaune tais pat metais laimėta 36:24. Laimėta prieš latvius Kaune 24:19, Taline estai buvo nugalėti 36:24. 1939 m. mūsų krepšinininkai patyrė pralaimėjimą prieš latvius Rygoje 29:18. Šis pralaimėjimas buvo tarsi įspėjimas besiantinančioms Europos krepšinio pirmenybėms.

Abiejų Europos krepšinio pirmenybių pasekmės buvo tokios. 1937 m. Rygoje: Lietuva — Italija 22:20, ir pakartotinėse finalinėse rungtynėse 24:23. Lietuva — Egiptas 21:7, Lietuva — Estija 20:15, ir Lietuva — Lenkija 32:25. 1939 m. Kaune: Lietuva — Latvija 37:36. Tai dramatiškiausios iš visų rungtynių. Paskutinėje sekundėje Lubinas persvėrė vienu tašku. Toliau Lietuva — Estija 33:14, Lietuva — Lenkija 46:18, Lietuva — Prancūzija 47:18, Lietuva — Vengrija 79:15, Lietuva — Italija 48:15 ir Lietuva — Suomija 112:9.

Karui užėjus

Tolimesnis Lietuvos krepšinio gyvenimas buvo sustabdytas prasidėjusio antro pasaulinio karo, bet ir jo metu Lietuvos krepšinis darė didelę pažangą.

Išvykus Amerikon mūsų broliams, pradžioje buvo jaučiamas tam tikras netikrumas, ir todėl pirmasis susitikimas su estais Taline pralaimėtas 40:38 ir prieš latvius Rygoje 25:20. Mūsų rinktinė buvo sudaryta tik iš jaunų žaidėjų. Pabaltijo krepšinio turnyre Kaune nors ir pralaimėta estams 30:27, bet buvo nugalėti latviai 38:33.

Šis laimėjimas prieš latvius parodė, kad mūsų krepšinininkai vėl atsistojo ant tvirtų pagrindų. Bet toliau jau reikštis tarptautinių mastų nebuvo progos, nes mūsų tėvynę okupavo bolševikai.

Pr. Naujokaitis

Simanas Stanevičius

(1799–1848)

Šiomet suėjo šimtas metų, kai žemaičių krašte mirė lietuvių poetas Simanas Stanevičius. Jis nestovi tarp didžiųjų, tačiau jo pasakėčios, kurios pasižymi gražia kalba, išliko ligi mūsų dienų ir liudija tikrą poeto talentą. Jos nuolat kartojamos mokyklų skaitymuose.

S. Stanevičius priklauso prie ankstyvųjų lietuvių poetų, kurių tarpe matom D. Pošką, "Birutės" dainos autorių S. Valiūną, Strazdelį ir kitus. Šios poetų kartos pažadinta, lietuvių poezija jau niekad nenutrūko ir kaskart stipriau reiškėsi ligi pat mūsų dienų.

S. Stanevičius buvo žemaičių bajoras, kilęs nuo Viduklės. Mokslus ėjo Kražių gimnazijoje ir Vilniaus universitete. Gyveno žemaičių bajorų dvaruose. Mirė džiova Stamplių dvare, Švėkšnos parapijoje. Palaidotas Švėkšnos kapinėse.

S. Stanevičiaus kultūrinis veikimas gana platus. Jis pats buvo gana išsilavinęs, didelės erudicijos žmogus. Lietuvių kalba yra parašęs nemaža raštų, išleides keliolika knygų (Daugiausia tai prozos raštai, kiti jų — praktinio pobūdžio).

Didelės vertės yra S. Stanevičiaus dainų rinkinys: "Dainos Žemaičių" (1829 m.). Rinkinyje yra 30 dainų, Stanevičiaus surinktų žemaičiuose, tarp Viduklės ir Eržvilko. Parinktos pačios gražiausios lietuviškos dainos. Jis pats prakalboje sako, kad idėjęs iš penkių jo užrašytų ar girdėtų dainių vieną: vienos jų netikusios, kad buvusios perdaug naujos ar svetimų žodžių pilnos, kitos, kad atrodė sudėtos iš dviejų ar trijų dainų. Taigi rinkinys kritiškai parengtas, ypač pabrėžtas jo estetinis momentas.

1829 m. S. Stanevičius išspausdino šešias pasakėčias: "Lapė ir žąsų", "Žmogus ir liūtas", "Erelis ir karaliukas", "Lapė ir juodvarnis", "Aitvarai", "Arklys ir lokys". Populiariausios ir gražiausios yra dvi paskutinės. "Arklys ir lokys" alegoriškai išreiškia Lietuvos vienybės idėją:

Kur Nevėžis nuo amžių pro Raudoną Dvarą
Gryną savo vandenį į Nemuną varo,
Tenai, kad vasarvidžiu saulelė tekėjo,
Juokė kalnai, ir vilnys kaip auksas
žibėjo...

Ten susitiko arklys ir lokys (aukštaičių ir žemaičių simboliai). Juodu abu jungia vienoda dalia: vienam grandinė ant kaklo, kitam pančiai paliko.

"Aitvarai" smerkia prietaringumą, o iškelia darbą ir pažangą:

Tuojau žmogus urėdą už rankos pagavo
Ir vedė į prieklėtį,

Kur buvo žagrės, dalgiai ir kirviai sudėti.

"Štai, — sako, — aitvarai, kurie visa gera Gyvenime daro".

S. Stanevičiaus pasakėčios parašytos gražia kalba, lengvu ritmu. Idėja išplaukia iš pačių vaizdų. Jos rodo autoriaus estetinį skonį.

Viso žemaičių lietuviškojo patriotinio sąjūdžio dvasią S. Stanevičius gyvai išreiškia odėje "Žemaičių šlovėje". Vilnius sujungė, išjudino žemaičius dirbti tėvynei, pataisyti praeities skriaudas ir klaidas:

Mačiau Vilnių šaunų miestą,
Seną mokslų gyvenimą,
Nuo žemaičių beapsėstą
Ir jų tikrą sutarimą.
Šlovė visus sujudino
Gera tėviškei daryti,
Ir ką amžiai pagadino,
Laikas yra sutaisyti.

Į lietuvių tautą buvo žiūrima kaip į mirštančią tautą. Net visa eilė mokslininkų tą nuomonę skelbė, o štai, dabar toji mirštančioji tauta atgyja naujam gyvenimui. Tai ar nėra pagrindo džiaugtis?

Ir S. Stanevičius, džiaugsmo pagautas, sveikina garsios praeities galiūnus, senuosius Lietuvos kunigaikščius: Rimgaudą, Mindaugą, Gediminą, Algirdą, Kęstutį, ir džiaugiasi, kad jų senąją garbę prikėlė iš užmiršimo susirinkę žemaičiai. Prasidžiugo visa Lietuva savo sūnų gerumu, prašvito visi pašaliai, šviesi saulė užtekėjo, ir išsisklaidė Lietuvos neprieteliai. Lietuvos atgimimo garsas skamba pasaulyje ir skelbia, "kad Lietuvos senos giminės pražuvime sveikos liko".

Šimtabalsis garsas lekia
Ilgus sparnus plasnodamas,
Nepaliaudamas šaukia, rėkia,
Po pasaulį skrajodamas:
Veizdėk, svieta nusimineš!
Kas ten šiaurėj atsitiko,
Lietuvos senos giminės
Pražuvime sveikos liko.

Ešerys ir Ryklys

(Tikras Atsitikimas)

Redaktoriaus pastaba: Rusų spaudoje pasirodė aprašymas vieno *sovietiško stebuklo*, kurs ištiko lietuvi-tremtinį Vokietijoje. Tremtinys parašė Lietuvon sau laišką ir iš ten gavo nuo "savęs, sava ranka" rašytą atsakymą. Nagi, paskaitykime, kaip tai jam atsitiko.

Rašo N. Sobakin:

"Ešeriukas (angliškai *perch*) tai gan maža žuvelė, menka iš pažiūros. Betgi tikrovėje — ji gan gudri; net pats Brehm (garsus gyvulių gyvenimo rašytojas) ją stebisi.

Ogi ryklys (angliškai *shark*), atbulai, milžiniška žuvpallaiškė, raji ir pavojinga. Nepasotina-

mas jos rajumas (arba, kaip dabar sakoma, *dinamika*) yra apribotas tik trumparegyste ir chamišku kvailumu. Toji aplinkybė leidžia dar mums džiaugtis faktu, kad ryklys per 30 savo žiauraus gyvenimo metų vis dėlto neprarijo visos mūsų planetos.

Toksai nepasisekimas dar labiau įerzino ryklį. Tad jis dabar puola net mažiausias žuvelės, sakykim, net tokias, kaip mažas ešeriukas.

Staigiai užkluptas ešeriukas iš išgąsčio pradžioje neteko net sąmonės, bet paskiau greit susigriebė ir perėjo net kontr-atakon. Jis pasiryžo pagauti ryklį meškerės kabliuku!

Tai atsitiko vienoje UNRRA stovykloje prieš keletą mėnesių. Kažkoks lietuvis, sakykime Ešerys, išmuštas iš vagos visokių kvailų informacijų ir niekam nebetikintis, nusprendė sužinoti apie savo tėvynės padėtį, parašydamas laišką . . . pats sau senuoju adresu, savo vardu Lietuvon: ot, girdi, savęs paklausti, kaip tau gyvenasi, kiek uždirbi, ar jau atkiutai po karo?

Rodos, kas begali būti kvailesnio, kaip rašyti pačiam sau iš vienos valstybės į kitą? Bet Lietuva, prijungta be neribotų galimybių šalies, ilgai nedelsė ir pademonstravo vieną tokių netikėtinų galimybių. Laiško autorius p. Jurgis Ešerys gavo atsakymą pats nuo savęs.

Pasirodė, kad jis ten Lietuvoje gyvena linksmai dainuodamas, daug geriau kaip prieš karą. Ogi visos pasakos užsieniuose apie Lietuvos vargus — tai tik fašistų išmislas. Todėl ir reikia tuo jau grįžti Lietuvon, "spiovus į snukį anglo-amerikietiškiems imperialistams, pseudo-demokratams visų spalvų ir visiems nacių sekėjams."

Laiškas pasirašytas "sava" ranka adresato, pragudrėjusio Vokietijoje gyvenant tą pačią valandą ir Lietuvoje žydėti

Per neapsižiūrėjimą ar skubėjimą, jo parašas nebuvo NKVD antspaudu patvirtintas, betgi nematomas antspaudas jaučiamas taip tvirtai, kad minėtas formalumas jau nebereikalingas.

Lietuvis galutinai nusiramino. Į ryklio karalystės atstovų nuolatinius raginimus grįžti namo, p. Jurgis Ešerys visuomet parodo tą nuo savęs gautą laišką iš Lietuvos, pagal kurį jis jau senai Lietuvoje gyvena, ir todėl raginimai kitiems lietuviams jau nebegalima pritaikyti jam, jau "grįžusiam."

Sportas — kova

Sportas — kova, bet pamokanti ir perspėjanti, ir kartu linksma kova.

Tad ir sporto esmę sudaro kovos idėja — sportinis rungtyniavimas, kuriuo šiandien pagrįsta visa sporto veikla. Ši kovos idėja reiškia būtiną norą padaryti ką nors geriau, nekaip kad jau padaryta, kitaip sakant, pagerinti, susilyginti, pralenkti ar nugalėti, žiūrinti, kokis to noro objektas.

(*"Gairės"*)

Officialus Skyrius

Results of 1948 Membership Drive!

Councils	Points
C-52, Elizabeth, N. J.	380
C-90, Harrison-Kearny, N. J.	220
Draugovė, Chicago, Ill.	160
C-116, Worcester, Mass.	115
C-112, Chicago, Ill.	100
C-14, Cicero, Ill.	80
C-12, New York, N. Y.	60
C-113, Linden, N. J.	60
C-29, Newark, N. J.	60
C-10, Athol, Mass.	55
C-17, South Boston, Mass.	50
C-5, Chicago, Ill.	40
C-109, Great Neck, N. Y.	40
C-110, Maspeth, N. Y.	3

Council Prize

Council 52, Elizabeth, N. J., received a beautifully inscribed gavel donated by the Honorable Maurice J. Tobin of Boston.

Individual Winners

1. Daniel Degutis, C-52, Elizabeth, N. J.
2. John A. Kass, Draugovė, Chicago, Ill.
3. Anne Peters, C-90, Kearny, N. J.

Fr. John Jutkevičius tied the above, but waived his rights to a handcarved crucifix made by a displaced person, because we had ordered only three. Thanks, Father.

Agatha Sukols of Council 10 gained recognition for having sponsored the most new members in the N. E. District and was crowned **QUEEN OF THE MAYTIME BALL** during the district dance held in Providence, R. I.

To the councils that earnestly participated in the Membership Drive, we express our **THANKS**.

*Joseph A. Lola, Chairman
Membership Drive.*

Attention, Council Fin. Secretaries!

Fiscal year ends July 31st. Therefore, the number of delegates to the convention allowed to each council depends on the number of paid-up members as of that date. Kindly see that your dues are mailed to Miss Louise Totilas, Supreme Council Financial Secretary, by July 31.

From the Asst. Editor's Desk

Our pres. Joseph Boley recently made a trip to Detroit, Mich., and discussed plans with the Convention Committee of C-102. From him we learned (perhaps news to many of our members) that Rev. Dr. Ig. Boreišis, of Detroit, hon. member, is the designer of the K. of L. shield pin.

NATIONAL CONVENTION (Sept. 10-12, 1948), Detroit, Mich., — is just around the corner! Are you planning to attend it? You'll enjoy every minute at the Book-Cadillac Hotel, where the sessions will be held. You'll carry home happy memories and the foundation of enduring friendships, as well as a fuller knowledge of the ideals and purposes of the K. of L.

Several interesting articles appear in this issue, including one written by Rt. Rev. Msgr. K. Urban-Urbonavičius, our honorary member, author of several books and widely known for his literary work.

We particularly want to call your attention to a vital bill on Displaced Persons which will be coming up before Congress. The BALF and our K. of L. Lithuanians Affairs Committee (Rev. J. C. Jutkevičius, chmn.) ask all Lithuanians and friends to write to their Congressmen in Washington, and urge support of legislation for D. P. admission. Let's help the unfortunate victims of totalitarian injustice by dropping a line to our Representative, today.

To those of you who are graduating this month — congratulations and may your future be a bright one!

This year marks the 30th anniversary of the Lithuanian Boy Scouts and Girl Guides. Their quarters, at present are in Augsburg, Lith. D.P. Camp, Germany. Nuoširdžiausi sveikinimai ir geriausi linkėjimai Lietuvių Skautų Sąjungai jų 30 m. Sukaktuvių proga.

The "Šnipšnyčio Vestuvės" — comedy play which was prepared by Joseph Lola and presented May 23rd at the South Boston High School auditorium under his direction, received complimentary remarks. C-17, South Boston, Mass., sponsored the affair for the benefit of St. Peter's Lithuanian Parish Building Fund. Co-chairmen Lungen Svelnis and Anthony Yakavonis and the entire cast are to be commended.

Detroit, Mich.

COUNCIL 102

With a pleasant visit from President Joseph Boley still lingering in the air, I now report to you the latest news of C-102's mad drags.

Our bowling season has come to a close and plans for our annual bowling banquet are being completed. Taking top honors is John's Bar, backed by Mr. John Zyren and captained by Vince York. On the team are Ed Zaliagiris, Julie Blumer, Millie Slavin and Gina Podzius. Good work kids! Not to be outdone, of course, is our last team. Yeah team! K. of L. No. 2 (my team) captured last place and we really fought to keep it, knocking No. 1 out in a last minute fight. It was great fun, and I think I'm safe in saying, we all enjoyed it.

Detroit is sending approximately 20 of its members to invade Chicago in her Memorial Day bowling tournament. We have no doubt that Detroit will take all honors so watch out Chicago and Dayton.

Congratulations to Ruth Zaliagiris, who got married a few weeks ago! Congratulations are also in order to Ed Brinza and Tony Petkus! Ray Medonis is amazed because a little lady won the poker game since "she didn't know how to play." George Sinkus takes our note for happy boy. Did you see him in the bowling picture? Anne Ambrose is wondering how she strained her ankle.

Bowling, hiking and tennis are not sufficient reasons why we gather. Joe and Betty Bender are to be commended for the wonderful breakfast served, recently. We're still striving for new members, and miss seeing some of our familiar members — Mike, Adam and Vince.

Convention News

With the official acceptance of Detroit's invitation for the 1948 national convention to be held here, Council 102's plans and projects are in full swing, her aim being to make this a convention, one long to be remembered. The schedule is as fol-

lows — (subject to necessary change):

September 9 — 12

Thur: Get-acquainted party at the Lithuanian Hall.

Fri: Concert and program.

Sat: Grand Ball.

Sun: Banquet.

All the sessions will be held at Detroit's Book Cadillac Hotel. Reservations may be obtained for our out-of-town and local guests here. With great anticipation we await the coming event and hope that we succeed in making this affair one from which we may all obtain the fullest amount of enjoyment from the smallest business item on the agenda.

Julianne Palinskas
1558 Hubbard Ave.
Detroit, Mich.

REP. ST. G. WONDOLOWSKI,
Worcester, Mass.

Recently, two legislative bills of special interest to the citizens of Massachusetts of Lithuanian origin were filed in the States House, Boston, by Representative Stanislaus G. Wondolowski, 20th Worcester House District at the request of Vincent J. Vieraitis, who is a school committee member in Worcester. The first bill

(No. 1229) provided that the teaching of the Lithuanian language be required in public schools in certain cases. The second bill (No. 1216) provided that the President and Congress of U. S. be memorialized to enact legislation in behalf of displaced persons in Europe. This would aid many of the displaced persons including Lithuanians to find a haven in America.

Representative Wondolowski who has been serving his district creditably for eight years, is a graduate of Holy Cross College and Suffolk University Law School. On several occasions he has been a guest of both Councils 26 and 116, Worcester, Mass.

Dayton, Ohio

COUNCIL 96

On Mother's Day all our Mothers together with our members received Holy Communion in a body, during Mass and in the afternoon we held a party for our parents. Rita Ann Vaitkus entertained us by playing Lithuanian songs on her accordion. Father Katarskis led everyone into group singing of Lithuanian songs. We wish to thank both of them for lending us a helping hand in making our Mother's Day a memorable one.

In April, our members entertained

several K. of L'ers from Detroit, while they were participating in the K. of C. Bowling Tournament locally. Some of the northern bowlers did well, especially Gene Z. and Eddie Z. Wonder if the cheers from Anne and Pat had any Bearings?

We wish to extend our deepest sympathy to the Ambrose Girls and family for the recent deaths of their grandfather and grandmother.

May 8th was a busy day for many of our members who were present at the beautiful wedding ceremony and reception of Ronnie Zelinskas. Best wishes to you both.

Final plans are now in progress for our annual picnic to be held July 18th. The Polka Dots will furnish the music for the occasion. If you want to have a good time REMEMBER THE PICNIC, JULY 18.

DOTTIE

Highlights of the N. E. Dist. K. of L. Semi-annual Convention

C-27 were the hosts for the convention held April 24 and 25, 1948 at St. George's Parish, Norwood, Mass. On Saturday evening a get-together, at Runnenburg Hall, was well attended. The convention was formally opened on Sunday with a Solemn High Mass celebrated by Fr. John Daunis. Inspiring sermons were delivered by Fr. Daunis and Fr. Juv. Liauba, O.F.M., Dist. Spiritual Advisor, in both English and Lithuanian, respectively.

After a few words of greeting by Jasper Pazniokas, pres. C-27, the meeting was opened with a prayer led by Fr. Liauba. All district councils were represented with the exception of one. Among the delegates and guests we were happy to see many of our Spiritual Advisors including the National Spiritual Director, Fr. Jutt; Fr. Dambrauskas, M.I.C.; also M. A. Norkunas, founder of the K. of L.; Kazys Viesula, charter member of C-27; A. F. Kneizys, national pres. of the Lithuanian R.C. Federation of America and editor of "Darbininkas"; and Frank Razvad, past national pres. of K. of L.

Much business was discussed and transacted.

J. Matachinskas, chairman of the District Lithuanian Affairs Committee gave an interesting report on the committee's activities and was highly commended for its accomplishments.

Conforming with a resolution passed at the last nat'l convention, the N. E. District was first to sponsor a training-leadership course in Worcester, Mass., under the guidance of Fr. Jutt. It was reported to have been most successful and enlightening. More courses are to follow.

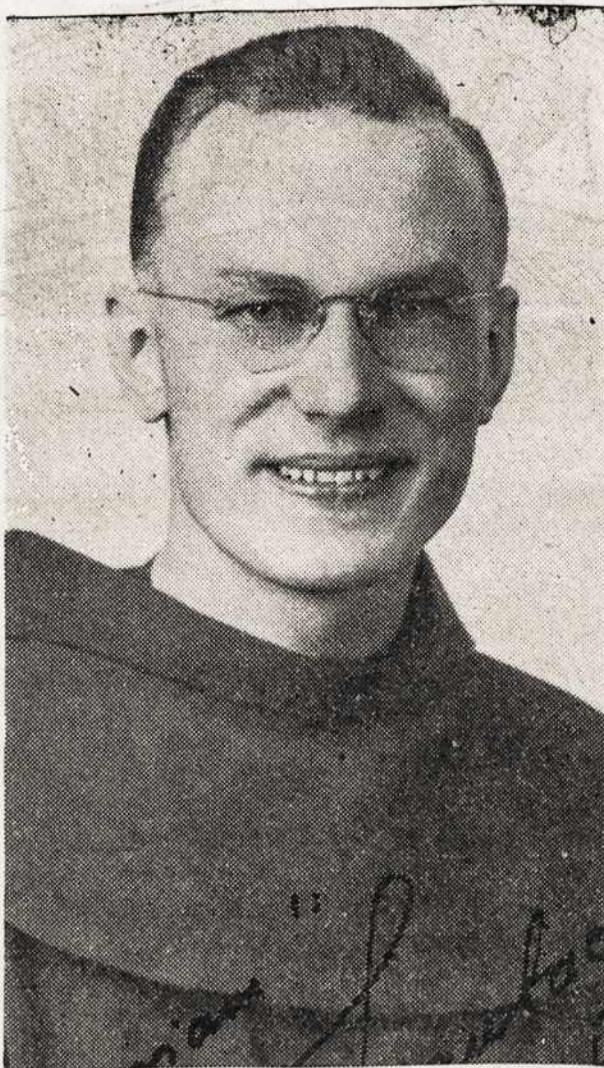
August 29, 1948 was the date set for the annual Sports Day at Romuva Park, Brockton with Adam Batakis as chairman.

Steve Contons, C-17 So. Boston, was again elected co-ordinator of the Bowling Match to be held sometime in the fall, at Norwood, Mass.

Mary Jurgelionis, C-26 Worcester, director of the Dramatic Group and her cast were praised for the presentation of a comedy throughout the district during the Membership Drive.

The district councils were invited to spend Sunday May 23, 1948 at Marianapolis as guests of the Marian Fathers.

The newly elected officers for 1948 — 1949 are: (Spiritual Advisor to be designated by the "Kunigų Vieņybē"); Pres. — Joseph A. Lola, re-elected; Vice pres. — Joseph Kra-

TĒVAS JUV. LIAUBA, O.F.M., iš Greene, Maine Naujosios Anglijos L. Vyčių apskrities dvasios vadas 1947-1948, per trumpą savo gyvenimo laiką Jungtinėje Valstybėje yra daug pasidaravęs L. Vyčių organizacijoje. Jis ne tik pagelbėjo atgavinti L. Vyčių 2 kuopą, Lewiston, Maine, bet taipgi pagelbėjo jai sustiprėti. Be to, apskrities Vyčiai jo vadovybėje, dvasiniai sustiprėjo.

Tėvas Juv. Liauba, būdamas vienuoliu pranciškonu ir turėdamas daug darbo, prašė, kad jį atleistų nuo L. Vyčių apskrities dvasios vado pareigų. Tačiau jis pareiškė, kad kaip buvo, taip ir pasilieka interesuotas L. Vyčių organizacija.

Jaunimas nuoširdžiai dėkoja Tėvui Juv. Liaubai už gražius pamokinius ir vadovybę.

sinskas, re-elected; Rec. sec'y. — Bertha Čiočys; Cor. sec'y. — Anele Marks; Treas. — Casimir Pinigis; Trustees — Stephen J. Contons and Anthony Rudokas; Ritual — Joseph Krasinskas, Chairman, Wanda Ambrose, Anthony Rudokas, Anele Marks, Bertha Čiočys; Membership — Edmund Vaskas, Chairman, Larry Svelnis, Louis A. Drusinskas, Bertha Yankauskas, Charlotte Mitchell. Delegates to the national convention to be held at Detroit, Mich. Sept. 10, 1948: Joseph Matachinskas and Phyllis Grendal.

The next N. E. Dist. Convention will be held in Providence, R. I. Sept. 26, 1948.

The meeting was closed with a prayer led by Fr. Jutt.

A delicious buffet supper was served and enjoyed by all.

The District is most grateful to Fr. Norbut, Pastor of St. George's and C-27 for their hospitality.

Anele Marks,
Cor. Sec'y.

N. E. District "Maytime Ball" Providence, R. I.

"Had a wonderful time' —!" Our private poll indicated that this was the consensus of opinion after "The Ball was Over". We refer to the Maytime Ball — the New England District Dance that was held on May 1st, in Providence, K. of L. fellows and gals from all over New England came, saw, and were conquered by the spirit of gaiety and good fun prevailing on that pleasant Saturday evening.

We shall not soon forget —

— How radiant was our pretty "Queen" of the dance, Agnes Sukols of Athol, during the coronation ceremonies. Al Saldaus, her escort, pinned on the Queen's corsage of brown baby orchids, while John Contons made the presentation speech and placed the crown on her head.

— Later, the unofficial but unanimous selection of the "Casanova" of the evening — Al Jankauskas of Cambridge.

— The sight of Steve Contons carrying cases of "coke" to and fro, and stopping after every trip for the "pause that refreshes".

— Nor will Frank Zvalionis of Westfield, the surprising number of places where one cannot buy ice, on a Saturday night, after 9 o'clock. In Providence, that is.

— What a ping-pong enthusiast John Contons is. He is the man who can give you first-hand information about how comfortable ping-pong tables are for sleeping purposes.

— The fine co-operation of committee members and the thanks due them and all the others who gave so much of their time and effort to make the dance a success.

— The attendance of so many members from out-of-town councils. We were so pleased and grateful to see them there. Noticed representatives from Boston, Cambridge, Norwood, Brockton, Hartford, Athol, Westfield and Worcester councils.

Bertha Čiočys and
John Contons
Co-chairmen

Hats off K. of L'ers to an excellent committee and for a swell job on the N. E. District Dance!

Joseph A. Lola,
N. E. District President

REV. ALBIN F. JANUNAS,
Cambridge, Mass.

It's not very often that a parish the size of Cambridge's Lithuanian Immaculate Conception is fortunate enough to have one of its sons become an Apostle of Christ. When such a moment comes, as it did last month, we consider it quite an event.

On May sixth, the day after his 24th Birthday, Father Albin F. Janunas' long awaited and earnestly prepared for day was realized when he was ordained a Priest by Archbishop J. Cushing in the Cathedral of the Holy Cross. And, the following Sunday, May ninth, we were truly pleased and thrilled to watch Father Janunas celebrate his first Solemn Mass.

Father Janunas, the son of Mr. and Mrs. Francis C. Janunas was born in Cambridge on May 5, 1924. He was baptized by our pastor Rev. Francis Juškaitis in the same sacristy Father Al later dreamt of someday using to don the sacred vestments preparatory to holding the Holy sacrifice of the Mass.

Reverend Janunas attended our parish's grammar school from which he graduated in 1937. In September of the same year, he quietly entered St. John's High and in 1941 received his diploma from North Cambridge school.

In the Fall of 1941 Father Janunas entered St. Clement's Hall at St. John's Seminary, Brighton, Mass. He thus started his intensely earnest preparation for the priesthood.

To many Cambridge parishioners it seems like only yesterday Father Al was serving Mass at the same altar he recently held his first Holy Mass. For over a decade he faithfully served — and inspiringly too — at the altar of God.

Father, we wish you the best of everything in the years to come in the life which you are so outstandingly qualified to pursue.

John Adomavich
Cambridge, Mass.

Cambridge, Mass. COUNCIL 18

Council 18 extends its congratulations to our newly-ordained priest, Rev. Albin F. Janunas. Father Janunas, a product of our grammar school, was ordained in Boston's Holy Cross Cathedral May 6th and celebrated his first Solemn Mass in our church Sunday, May ninth. The entire council wishes Father Janunas the best of everything in the life for which he is so remarkably well fitted.

Our annual spring dance, held on June 5th, at the Hotel Commander, Cambridge, was titled the June Dream Dance. ALL COUNCILS TAKE NOTICE — you will forever dream of the time you had at this dream dance — if you attended.

MAY MEETING JOTTINGS

Al Jankauskas — "limpy" this month — and legitimately so — gave us an enlightening report on his recent visit to Norwood as delegate at the district convention — Ted Mankus, whose "flivvers" have a remarkable distinction of running, suggests we put up a trophy for the strong armed bowlers to shoot at next season — J. A. gave Vin Zukas a JA "cigara" but the latter JA was too much for V. Z.

DISA AND DATA

Just mention the red-head of Providence to Al Jankauskas and his face lights up almost as bright as some of his "conservative" ties... We need only a couple of more converts to the Cigar Smokers Fraternity and the men will bat .1000 regarding cigar puffing — Al Marcin will always be considered the Dean of this unofficial sect.

SCOOP

Cleveland, Ohio.

COUNCIL 25

On April 18, we were honored by the presence of Mr. I. Sakalas of Chicago, who spoke to us about Chicago's activities and its organization.

Council 25 welcomes five new members... John Brazis, Al Samas, George Dereska, Chuck Machuta and Art Schultz... Thanks goes to Nell Mikelonis for sponsoring these new members... Remember, a prize will be awarded to the one who brings in the most new members by the New Year!

We are planning an outing for July 18...as yet no definite spot has been chosen...

Blondie

CHICAGOS L. VYČIŲ CHORO KONCERTO AT- GARSIAI

Balandžio 25 buvo Lietuvos Vyčių choro koncertas.

Scenoje pasirodė apie 50 daininkų, visi mėlynais, akademiniiais rūbais. Dirigavo Leonardas J. Šimutis, Jr. Iš pirmo jo dirigavimo gesto, iš pirmųjų choro gaidų jaučiama, kad dirigentas turi chorą pilnoje kontrolėje, tartum virtuožas valdąs muzikos instrumentą. Pirmosios penkios dainos, geriau tariant giesmės, buvo religinio turinio, įvairių kompozitorių, įvairių tautų. Pridėjus vieną lietuvišką giesmę, būtų buvęs pilnas, universalus religinis rinkinys.

Operos artistas baritonas Algirdas Brazis nereikalauja plataus aprašymo. Tai tikras artistas. Dainos ir interpretacija publikai patiko.

Pasirodžius chorui antru sykiu, iš publikos nejučiomis pakyla pasigrožėjimo išsireiškimai: visi choristai pasipuošę įvairiaspalviais tautiniais kostiumais. Teko išgirsti, kad choristai patys pasirūpino kostiumus, o choristės daugiausia pačios pasisiuvo bei išsiuvinėjo sau kostiumus.

Antroje grupėje buvo sudainuotos lietuviškos dainos: "Augino Močiutė", "Šių nakcely" (dzukiška tarme) ir neseniai A. L. Vargoninkų Sąjungos premijuotą L. Šimučio Jr., patriotinė "Į Naują žygį". Publikai tiek patiko lietuviškos dainos, kad iššaukė chorą išpildyt dar kelias liaudies dainas.

Loretta Brazaitytė, jaunutė, daug žadanti daininkė, sudainavo penkias klasines koncertines dainas, kuriomis gražiai publikai užsirekomendavo. Ji turi malonų balsą. Jai, kaip ir Baziui, pianu akompanavo Zita Šimutienė, choro dirigento žmona.

Toliau publika laukė "Bočių Raudos" premjeros, kurios turinį trumpai paaikšino J. Daužvardienė.

Šią programos dalį atliko choras, Alg. Brazis ir pianu Z. Šimutienė.

Klausytojai, giliai susijaudinę ir susikaupe, šluosto ašaras, pergyvena "Bočių Raudą" ir, pagaliau, reaguoja į viltingą dainos pažadą ir užtikrinimą — "Tauta dar nėra žuvus... Tebėra dar ji gyva!"

Pasigirsta griausmingi plojimai ir "valio!" Publika pakartotinai iššaukia kompozitorių L. Šimutį ir jo tėvą, žodžių autorių. Tai gražus bendradarbiavimas: tėvas parašė lyrinis, patriotinius žodžius, o sūnus įkūnijo jo žodžius muzikoje.

Nedvejojant galima pareikšti, kad šis Vyčių choro koncertas apvainikavo Chicagos lietuvių scenos sezoną. Chorui ir jo dirigentui pripažinta pirmoji vieta rimtos muzikos srityje. Vyčiams ir visiems lietuviams privatu ji remti ir stipriai palaikyti.

Juratė

TRAVELING DRAMATIC GROUP, C-26, Worcester, Mass.

Front Row Seated, left to right: Adele Katauskas, Adele Ivaska, Louise Grazulis, Adele Bisko, Mary R. Jurgelonis (director), Claire Grigaitis, Joan Rutelonis, Alberta Kavalauskas. Second Row, left to right: Olga Kersis (pianist), Mrs. Tillie Gerulis, Frank Zinkus,

Joseph Gerulis, Frances Uždavinis, Eleanor Grazulis, Mary Markunas, Mrs. Ann Bender (musical director). Back Row: Anthony Savage, Joseph Sakaitis, Eve Jurgelonis, Rita Brazauskas, Joseph Zaleskas, Albin Zimavičius, Vincent Grazulis.

Worcester, Mass.

COUNCIL 26

This council was quite busy this past month. A Military Whist was sponsored, first, to raise funds for packages to displaced persons; secondly, to increase the St. Casimir's Parish Fund. Both affairs proved successful.

Our dramatic group has been traveling extensively, and from reports we gather that it pleased the audiences. Councils interested in this play, may contact Mrs. Mary Jurgelonis, our director.

Letters of gratitude from displaced persons are received by the council continually. This gives us an incentive to carry on the good work.

On May 30th, our members together with the Gold Star parents, commemorated Memorial Day by attending Mass and receiving Holy Communion "in corpore".

The spring heralds the plotting of programs — we are planning to attend a Night Baseball game in Boston; the first part of June will find us taking in a Hayride and "Weenie Roast"; annual picnic to be held in Maironis Park, June 13th with Vin Grazulis and Joseph Sakaitis as Co-chairmen; and following the picnic a beach and deep-sea fishing trip is

being planned. Further details on these events may be obtained by attending our meetings.

Observations — Hearsay

Rumors have it that Adelle K. and Joseph S. are walking on air these days!... Our president has acquired a new nickname, Sheik and his Harem, because he's frequently seen in the company of at least four ladies no matter where he goes. Vin celebrated his birthday May 9th, in Westfield, while on tour with a play, and received four beautiful cakes from his lady admirers!... The dramatic group appreciates the reception given them while sojourning in Westfield... It seems that Cupid was circling around on the way home from Westfield — even bashful "Morky" had a gleam in his eye! What the dramatics won't do!... all council members, far and near, are most cordially welcome to visit our renovated clubrooms, which are open Tuesday and Thursday evenings... We also want to greet our new members and hope they will in turn interest their friends to join: Winifred Serecik, Catherine Yakutis, Ann Rainikaitis, Rita Walent, Frances Nockunas, Catherine Alukas, Dorothy Romans and Joyce Pakanowskas... how about some more men in the organization?

Athol, Mass.

COUNCIL 10

Everybody seems to enjoy bowling — at least it looked that way at the last bowling match.

Our council served lunch to the mothers of our parish, after Vespers, on Mother's Day, in the church hall. Entertainment was provided by Marie Sienkiewicz at the piano followed by group singing and Beano. The committee consisted of Geneva Rimsa, chairman, Nellie Kasputis, Marie Sienkiewicz, Anna Saulkas, Nellie Melaika, Helen Ambrozy and Helen Jasinskas. After luncheon, the committee members had a small party of their own and danced to the music of Spike Jones (records). The left-over food (snack), prepared by Anna Saulkas and Ann Kasputis, was served to all members who attended our meeting the next day. Nothing goes to waste with us! Music by Marie Sienkiewicz was again furnished us. We are deeply grateful to her.

Our drive for new members is still on. Following joined — Leo Godish, John Lawskey, Frances Gabrs and Mary Juoconis. We hope many more new members will join at our next meeting.

Frisky

MARY R. JURGELONIS,
director of Dramatic Group, C-26,
Worcester, Mass.

Cicero, Ill. COUNCIL 14

When cherry trees blossom and the air is filled with the sweet fragrance of lilac blooms, it's a positive sign of spring. It's even more evident to the members of our council as plans are being formulated and completed for the spring and summer seasons.

Council 14 ushered in the spring season with their annual LAIZY DAIZY DANCE which was held on April 17th. The very capable committee was composed of ROY BOCUNAS, Chairman, STELLE BOCUNAS, HELEN GUDAUSKAS, LORRAINE MACK, SUE MACK, VI MILLER, FRANK HIGGINS and ERNIE KAMIN. Never before was so much ingenuity used by a committee, as was displayed at this dance. Huge paper daisies hand painted and handmade certainly gave the appearance of a professional job. Our very talented artist "Kip" Pazniokis deserves a great ovation for all his efforts in supervising the decoration committee. Our guests clamoring for more of the specialty "Laizy Daizy". The young lady responsible for that wonderful concoction is STELLE BOCUNAS.

Our last social was one that topped them all. Those who missed it have regretted it to this day. The social committee composed of ALDONA SLEINIS, MARGE ALLEN and STELLE BROZAS had planned the evening with advance preparation. The refreshments served were fit for a king. ANN KASUL is sure

a sharpshooter at pingpong. Is JERRY responsible for that ability, ANN?

We have some golden-voiced lassies in our council! The girls who participated in the K. of L. Choir Concert of the Chicago District on April 25th were STELLE BROZAS, HELEN GUDAUSKAS, SUE MACK, STELLE PAVIS, ANN SHUKES, HELEN VALANCIUS, BERNICE and SYLVIA ZUPKAS. And oh, yes, one gentleman, Mr. PETER NOVINSKY. Fellas, you're not going to let the girls outshine you, are you?

On May 1st our Spiritual Adviser, Fr. Stanley tied Dan Cupid's knot, but securely, for Eleanor Kandratas and James Boyd. Eleanor made a beautiful bride. Mary Helen Mondeika also a K. of L. member was one of her attendants. Other member attending Jimmy were Cleo David, Harold Bocunas and our own president and nephew of the groom, John Bart. In the evening a reception was held for relatives and friends and it seemed as though it were a K. of L. affair. The officers and members wish both of you all the happiness and success in your new lease on life.

Our former president, Anthony Stankus also claimed to himself a beautiful bride, Florence Jakstis, of the West Side, on April 18th. Sincere best wishes to you, Tony and Florence.

Kay Zaura marched to the strains of Mendelssohn on April 7th. Best wishes to you, Kay and Lenny Bily for a very happy marriage.

The love bug is really busy these days. Two very prominent and active K. of L. members of our neighboring C-112, Marquette Park, recently became engaged. Members of Council 14 extend hearty congratulations to Dolores Lazutka and Andy Yuknis. A number of our happily married couples will be celebrating their wedding anniversaries during June, and among them are Frances and Stanley Kishkunas and Roy and Stelle Bocunas.

If you've been wondering who has been sporting that beautiful Kaiser — it's none other than DIANE SATKUS. She'll certainly have a wonderful summer to look forward to.

Talk about spring fever or love bug — we wonder if SYLVIA ZUPKAS is suffering from either of these idiosyncracies. If you could have seen the "position" Miss Zupkas took at the bowling alley on the last night of playing, you'd wonder too.

Parting is such sweet sorrow — was a popular phrase at the bowling alley on the evening of May 12th. It was the last night for the bowlers to show what they could really do in

the sweepstakes. The results are as follows: Men: high series, ROY BOCUNAS 616; "KIP" PAZNIOKAS 558. Women: high series: ANN SHUKES, 630; FRAN KISHKUNAS 641; SUE MACK 556. Bea Cerks did a swell job by coming out on top for the entire season. Team No. 3 took 1st place. The honors go to: ALDONA SLEINIS, ANN KASUL, GRACE ZAKARAS, PEGGE DEMEIKIS and STELLE BOCUNAS. As for the men, JERRY KASUL held his own throughout the season. We are proud of ROY and STELLE BOCUNAS, chairmen for the men and women's bowling teams. They did a very efficient piece of work. We are now looking forward to a successful 1949 season with your help, of course.

Summer will be here by the time you glance through this column and that means one thing — vacation. The officers take this opportunity to wish each and every one of you a very pleasant summer. We know a number of you will be going to places of interest to all of us, so why not drop a card to your correspondent at 1605 S. 49th Ct., Cicero 50, Illinois (Sue Mack). In that way we will be able to put your "card" in the KNIGHT LIFE and VYTIS and keep in touch with one another. **A FRIEND**

Hartford, Conn. COUNCIL 6

Here's the latest on our activities. Our membership is enlarging immensely. Among the recent new members we have Terry Endrulanis, Irene Yankauskas, Ed Serwo, Joe Adikonis, Charles Busky and Vito Ambrose. To Wanda Ambrose goes the credit and the prize for getting the greatest number of members to join our group.

On our recuperation list we have Eleanor Radzunas and Helen Mazotas. Wishes for a speedy recovery are extended to both of these good members.

It has been decided that a certain quartet needs only to have a trailer on their car to make their globe trotting ventures successful. The Hartfordites enjoyed attending the district convention held in Norwood, Mass., especially the hospitality extended to our delegates.

Miss E. Staum wishes to express the fact that the daffodils (correct name in Connecticut) or jonquils (correct name in Mass.) were given to her and not swiped as was stated. This is the last word to Worcester on that situation.

W. Ambrose is still looking for a lost bit of fruit, namely, an orange. Did anyone get hungry enough to eat it on the way back to Cambridge?

D. Yankauskas, swears that she will not have any more pictures taken because it is too great an ef-

fort to try to stand still when certain people will not let her feet stay on the ground.

F. Ambrose thinks that rehearsals are badly needed for those old songs we used to know, once.

Another such trip to a dance proved that Providence wasn't to be outdone in the way of showing us a good time. Our new member Ed Serwo not only found the dance interesting but claimed that ankle-strap shoes were quite numerous. An actual count proved this fact. Question — to Vito Ambrose — What time of the night are morning papers read?

Incidentally, if Cambridges takes note of this column we'd like to ask them if they were well taken care of in Room 640?

Annual spring cleaning time brought about busy hands at the clubrooms. Best window washer to date is Wally Markin but running close second is Joe Adikonis! Mrs. Nellie Krusto can have charge of the floor job anytime because she has the most experience plus the most banged-up knees. Fr. Paul was there also with that famous striped shirt all set for action. Aggie Kadis supplied gratifying refreshments. Guess who ate the most? The boyfriend of course — Joe Becker! Charles Busky insisted on wiping the dishes for Aggie because he claimed to be an old hand at this task. If Ann Zablaitis hadn't been so tired from cleaning she would have fixed her own coffee to suit her taste. Buddy Sabeskis, I wouldn't wait on her like that if I were you. Wonder what ever strikes Stella Markin so funny at all times. Such a sense of humor!

The team of Mickey and Bea Kripas never fails to show up at any of our affairs. They are the perfect example of hard workers and good sports at all times.

From what I hear the other "laidukes" spend most of their time visiting one another. Mrs. Josephine Manikas had a birthday party that lasted a whole day and most of it was spent eating. You mean to tell me that you didn't get sick Skippy, Sybil and Ann?

How are the little rendezvous coming along boys? A few of our boys have been seen entering a certain place on the corner of Park and Lawrence St. more than once!

M. E.

Providence, R. I.

COUNCIL 103

It will take sometime for us to forget the memories that linger of the MAYTIME BALL. Congratulations to the capable committee: Co-chairmen — Bert Čiočys and John Contons, Bert Savickis, Ruth Savickis, Helen Avizynis, Helen Belconis and Anne Uzdavinis for helping to

At the N. E. District Convention held in Norwood, Mass., April 25th, JOSEPH A. LOLA was re-elected president.

make this dance such a great success. We also extend thanks to our out-of-town support.

Mother's Day was observed by having Mass celebrated by our Spiritual Advisor, Fr. Anthony, at which all members received Holy Communion in a body for the intentions of their Mother's.

Orchids to one of our talented vocalists, Anne Lucas, who sang in the Browne & Sharpe Glee Club Concert.

Congratulations to our recent engaged couples: Florry Taraska and Josephine DeSantis; Terry Juska and Joe Kaskewsky.

Our council has really begun to sprout, slow but sure, with two more new members: Joseph Nazaka and Bill Kaskewsky. We'll be expecting to see you at all our future meetings. Keep up the good work, gang, and keep bringing them in.

Plans are being made for our annual K. of L. Picnic which will be held in July at Klaipėdos Park.

Best wishes to our pres. Bert Čiočys, on being elected recording sec'y. of the N. E. District. We're really proud of you.

NAUJIENOS

I wonder why a certain young lady left the hall the night of the dance with a certain young man. Did you find the glasses you were looking for? We haven't heard how Al Mickus and his buddy enjoyed their five - mile hike in Providence... They couldn't have been very tired if they were able to dance a little later on in the evening at Ann's house. It's a wonder that the lightening fixtures are still in one piece with Al bumping into them everytime he danced by. Any lumps on your head, Al? Wonder how Fran-nie S. & Jennie W.'s pupils are mak-

ing out with the "Chelsea"? Did you ever try getting in the mood for dancing by first going on the "Clipper" at White City? Rumor has it that this is what the Providence group tried when they went to the Worcester dance, May 15!

Happy Twosome

Westfield, Mass.

COUNCIL 30

At our last club meeting, the delegates gave a report on the district convention. We want to thank Norwood for showing us a lovely time during the convention. It certainly was an expensive trip for John Gedmin. He had to pay over \$300 to have his car fixed. I guess he won't forget that occasion in a hurry.

After the Providence dance, it looks like our newer members, Barbara and Pat, will never regret joining our K. of L.. Lovely party you had Bertha C... Looked like Pauline and Steve K. (from Boston) would never stop singing, "Mudu Du Bro-liukai". Anne J., don't you know that the ping-pong table was not made to sit on by you and your beau? Gladys J., why were you the last to arrive at the party? Was it Pier 76 that made you late? Looks like "Lover" from Cambridge kissed every girl there but Gladys. What's the matter Al — you give up too soon. Ginger (from Athol) — you certainly pulled a neat trick by falling asleep standing up. This we ought to send to Bob Ripley. What happened to you Bertha G. — did you take one of the Boston boys strolling through the Roger Williams Park? Lovely, isn't it! One of our members wants to know if Alexander (from Providence) finally joined the K. of L.

Thanks to Council 26 of Worcester for their lovely play. We had a grand time with you all and our Mothers were very pleased with the show. I do hope Frankie and Joey are friends again. That was some sketch you put on Mary J. Poor Ed Grigaitis worked so hard pulling that curtain and feeding the dog our good ham! He certainly deserved a rest.

We want to thank the following members for helping out at the play: Nellie Lingaitis, Anne Miller, Helen Grigalunas, Ann Zvalonis and Frank Zvalonis. Anne M. and Helen G. turned out to be great coffee makers — that is, if you like real strong coffee.

What could be nicer than seeing Father Puidokas playing the drums at our Banquet. Keep up the good work, Father — you may be taking the place of Gene Krupa someday!

Jay-bird

New York, N. Y.

COUNCIL 12

Our dance on May 1st was well represented by other councils and a pleasant evening was had by all. The proceeds of this dance were turned over to Fr. G. Gurinskas, Pastor of Our Lady of Vilna, to be used for the purposes of the Church Building Fund.

Hearts 'N Flowers: Frank Lauraitis took that certain step. Congratulations and good wishes to Mr. & Mrs. Lauraitis.

Happy Birthdays: Sincere good wishes for many happy returns to Henry Kolesk and Richard Lallasher!

Here's a note of welcome to our new member, "Lee."

Week-End Rumbings: On April 17th, we attended the Elizabeth Council's Minstrel Show and Dance at Elizabeth. The show was truly professional. On April 24th, we were at Maspeth's Kiddie Dance. Zum kids! Dynamite informed us, between dances, that he had become a Government man. On May 7th, Maspeth Council was kind enough to invite us to their inter-Council Social. Great Neck, Brooklyn and New York were also invited. Had lots of fun and thought the macaroons were delicious. Please send me either the recipe or a dozen macaroons. Cris seemed to be in charge of the cooking, so we're giving her the credit. May 8th found us in Manhasset, L. I. attending Great Neck Council's dance, and we had a grand evening! Was that Johnny Bell dancing all evening with that "But, Beautiful" blonde? We took the Long Way Home. For the pleasant company we thank Gene Lewis, Rich Lallasher, Dynamite Adamaitis, Nell Zalis and Trudy Sedar. And for you, Trudy, I'm getting one small map. Don't mention it! Should we include Highland Hill on that map, Trudy?

Sports: What's this we hear about sensational ten-inning games? The boys are really putting a lot of energy into the team with much inspiration from Larry Janonis and Ed Samulenas. By the way, what's happened to the bowling; but with my scores, I should even ask.

Socials: The price of admission to our Socials is some article of canned food which we forward to Displaced Persons in Europe. The response has been very good.

This 'N That: If it's a wonderful all-around orchestra you require for any occasion, Wally Martin of our council is your man! Wally played for our May 1st dance, and made a big hit. If you will contact Yours Truly. Incidentally, Wally and Olga are a constant twosome these days, and very nice, too! — Johnny Zilinskas, Al Yatkaukas and Tony "Dy-

namite" Adamaitis have new jobs. We wish them much success in their new ventures. — Frank Zilinskas, who is still with the U. S. Army, is in Trieste. — Sylvester Surowitz invited the council to a Spaghetti Social at his place of business in Secaucus, N. J. We enjoyed it immensely.

In the Get-Well-Soon Department, the council sends its wishes to our secretary, Henry Kolesk for a speedy recovery. Also, thanks to George Yatkaukas for helping out with the secretarial work.

A note of thanks to Sue Mack of Chicago for sending along the notes on their K. of L. activities. Best to you, Sue, and your tres charming sister, Lorraine.

Brenda Bell

Joseph S. Matachinskas, C-17, was re-elected chairman of the N. E. District Lithuanian Affairs Committee.

Harrison-Kearny, N. J.

COUNCIL 90

Amid the debris of the beat up, torn down Holy Name Hall, our May meeting was held. Despite all the disturbing factors, our business was eventually completed. We are keeping careful note of the progress of the redecorating, enlarging and building processes of the Hall since, upon its completion, C-90 will come into its own clubrooms.

Speaking of operating under difficult conditions, brings to mind our Annual Mother's Day Communion breakfast which was held in the same hall. The breakfast was held immediately following the 8 o'clock Mass and despite the canvas laid on the floor, more than 100 people attended. We were honored to have some of our Gold Star mothers with us. Among the speakers were Father Dominic Pocius, our spiritual ad-

visor; Joe Boley, national K. of L. president; Frank Vincent; and Councilman Joe Healey, who made this his 18th breakfast in a row with the Knights. Orchids to our committee — Ann Klem, Dorothy Tolin, Gen Milunaitis, Irene Butkus and Mildred Grinevicius.

CONGRATULATIONS to Mary Paslavicius and John Joseph, both members of C-90, who were married on May 15 in Our Lady of Sorrows' Church. Rev. Vincent Svirnelis, another member of our council and a cousin of the bride, performed the ceremony. May you have many happy years together!

BEST WISHES to Irene Gelcius, one of our newer members, and Gilbert Volmi of the Paterson council who announced their engagement on Mother's Day. We understand that the usual hunt for an apartment and furniture has already begun and plans for a September wedding are being made. Good luck!

WELCOME, new member — Genevieve Moroses. Gen is the songbird of Harrison and Kearny and a K. of L. booster even prior to her joining the council.

Once again Jack Stukas is to be congratulated on his "Radio Concert" which was held in May. The entertainers, including the choir of Our Lady's Sodality from our parish and the Lithuanian and Scandanavian dancers, performed beautifully. The exhibited articles made by Lithuanian D. Ps., were an additional attraction.

SCHOOL DAYS. Vacation time is here, and so the Lithuanian classes will be suspended with during the summer. We hope Father Karal will be available in September to teach us our "esamasis laikas, būtasis, kartinis", etc. Thanks to Charles Nakrosis, Sr. for the beautifully decorated fruit cake, which he baked especially for the group, who surprised Father Karal with a party on the last evening class held. We hope the peanut butter will last until September.

RUMORS... The Senior Prom was a BIG NITE for many of our Junior members who are graduating from Kearny High... People talking about the coming Convention in Detroit — ALREADY!.. Comments on the lovely decorations at the Newark Carousel Dance... Fr. Dominic asking for help on the Parish Entertainment to be held in the fall... Plans for a bus ride to be held in conjunction with other councils in the district. Sue and Charlie Dasker going to put little Marcy Sue on a diet — she's growing too fast... People asking about next season's bowling!

TWO BITS

Every human being through the course of life, realizes the necessity to seek friendship, to form association, to develop social contacts and to become a worthy member of society.

Norwood, Mass.

COUNCIL 27

We should like to take this opportunity to thank all those who contributed in any way to the success of the Convention which was held here on the 24th and 25th of April.

CONVENTION REMEMBRANCES

We were much relieved at the end of the Dance that no one was hit in the head by the trombone player.

What's the matter Spike, wouldn't your host cooperative with you in finding out what the chief attraction was in Room 7 and 9 at the Norwood Hotel?

Incidentally Arnold, did you find out where Genie V. lives?

Tsk! Tsk! Stan W. Watching the submarines at New Pond wasn't enough fresh air — you had to make the girls from Lewiston walk home yet. Why? Speaking of New Pond, how did so many of our visitors find out about our famous submarines?

You know Joan, you should have told Angela and Louise from C-26 that the electricity is turned off at 7:00 p.m. instead of using the old

BALTIEJI TOLIAI

Šviežio sniego plotai.
Vežės mįslę neša.
Mintys paukštėm veržias
gintis jų per amžius..

Baltos begalybės,
gal tas jūsų skaistis
mano tyliai sielai
mena kažką šviesų —

švitus ir žydėjus,
vytus ir užgesus
ir palikus sieloj
virpulį aušrinį?

Trokšta atgaivinti
puokštę perlarasę,
ilgis sniego balčio,
žvilgiais kyla saulėn.

Kaista, ką išvydus
skaistų, begalinį —
mintys paukštėm veržias
gintis jo per amžius..

M. Vaitkus

excuse that the fuses blew. Or on the other hand, did you think candle-light would add to the atmosphere?

Members in business or professions — why not advertise in VYTIS, at little cost?

Council advertisements are acceptable at a minimum rate of \$5.

For further information, write to: Knights of Lithuania
366 W. Broadway,
So. Boston 27, Mass.

Johnny Gedmin from Westfield must have enjoyed our "big city" quite a bit as we have been visited by him regularly since the convention — his chief interest being his car.

How long did it take a certain youngster from C-116 to excavate his feet from the unexpected fall he received on the see-saw when Marion T. from Providence suddenly spotted an empty swing at Bird's Park? What's the idea, Tut, were you just testing the law of gravity?

There were many interesting sights on St. James Avenue after the sun went down Sunday — perhaps it was just a craving for the good old country air that brought about such a good turnout!

PLIATKAI

It was good to see Vinnie and Jean Kudirka at our last meeting. We'll be looking forward to seeing you more often... We hear Helen Sidlauskas is living in New York now and hope she is enjoying herself while there... Kay Saulen, please thank ELSIE for being so kind as to move out to allow us to have that grand social after our May meeting. Isn't it wonderful that at a time like that, you can act as young as you feel... especially Jasper — he hasn't even outgrown the carriage yet... What was the idea of that superb performance on the tricycle, Nell Paz? Were you trying to stimulate our interests in the forthcoming circus?... We got a very good rendition of Heart of My Heart by our singing triplet, Vinnie Kudirka, Frannie Nevins, and Jasper Pazniokas... The Conga line led by Helen Cormier worked out very well, considering we had to keep in time with the rhumba music. Has anyone a Conga record to donate to Council 27?...

O. Henry and his pal Old Nick

Annual K. of L. Day

KNIGHTS OF LITHUANIA, CHICAGO DISTRICT

MONDAY, JULY 5th, 1948

Vytautas Grove, 115th and S. Crawford Ave., Chicago, Ill.

THREE GRAND AWARDS

First Award Winner receives choice of
RCA Victor 621-TS TELEVISION SET

OR

VACATION TOUR IN MEXICO — 14 days

All expenses paid (Trip starts from Chicago)

(Second Award Winner receives Alternate Award)

3rd AWARD — — — \$50.00 in CASH

Benefit K. of L. Youth Center Home, 2451-53 W. 47th Street

Presence not required

Donation 25c

Dancing — Games — Sports — Entertainment — Refreshments